

ஆனந்த

போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 28. பொருளடக்கம். No. 4.

சித்திரபானுவு ஐப்பசிமீ கவ.

உள்ளடக்கம்.

பக்கம்.

1. கடவுள் வணக்கம் ... 145
2. கலைமகள் திருவிழா ... 148
3. வாரதா நினைவுகள் ... 150
4. "கவரத்திரியும்—
சரஸ்வதிபூஜையும்" ... 155
5. காலத்தேவி ... 157
6. ஜ்யோதிஷ பல ரகச்யம் ... 158
7. இய்யாஸ் ... 161
8. ஆவிவர் கோங்கு ஸ்மித் ... 167
9. குழந்தைக் கல்வி ... 170
10. மாண இரவு ... 172
11. விவரமன் ... 173
12. அநிருப்தி ... 179
13. கோபம் ... 181
14. ஈசை ... 183
15. ஸ்தன மார்வாடி ... 186
16. பஞ்சாங்கம் ... 192

தந்தைபோதினி 20

சந்தா விவரம்

பருடில் 1-வது	ஆந்தியா, ஸிலோன்	...	...	1-0-0
தபாற்கல்	பர்மா	...	...	1-4-0
யுள்பு.	பிளூல், ஸிலிவாப்பூர் தென் ஆப்ரிகா, பசாங்,	}		
	ஸெய்டெபேரியா முதல் வலி நாடுகளுக்கு			
உத்தரகொண்டா ருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை				0-2-0
சென்ற வருடங்களின் தபாற் சஞ்சிகை விலை				0-8-0

ஒரு வருடத்திற்குக் கட்டவேண்டிய சந்தா விவரமாகும்.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி கனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாத் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எப்போது சேர்க்காலும் அவ்வருட ஆயுதம் முதல்தான் கணக்கு வைக்கப் பட்டு ஆயுத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 8-அனுவோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரையில் 2-அனுவாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அனுவை, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6, ஆக 0-5-6-அதாவது 6-அனுவை சேர்த்து ரூபா 1-6-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்வதே நலம், இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம் மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்குமேல் அதே தமிழ்மாத முடிவிற்குள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிரைய மனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபீஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு கமக்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேன் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் நேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப்பாளி யல்ல. பதிலை விரும்புவோர் ரிப்பை கார்டாவது தபாற் பில் லாவது அனுப்பினால் விரைவில் கவனிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) விவாசங்களை எழுதுவோர் சத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத துஷணை, பிறர் துஷணை, துரைத்தன ஆரோதம் முதலியவைவிரியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாகவும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription { ஆந்தியா, சிலோன் ரூபா 15-0-0
ஜீவிய சந்தா { பர்மா, முதலிய வேலிநாடுகளுக்கு " 25-0-0

உ
தம்
பாப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போது ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருள்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி } சித்திரபாஸுஸு ஐப்பசிமீ கவ { பகுதி
28 } 1942ஸு அக்டோபர்மீ 17வ { 4

கடவுள் வணக்கம்.

இருள்இரிபச் சுடர்மணிகன் இமைக்கும் செற்றி
இனத்துத்தி அணிபணம் ஆயிரங்கன் ஆர்த்த
அரவுஅரசப் பெருஞ்சோதி அகர்தன் என்னும்.
அணிவின்கும் உயர்வென்ற அண்ணை மேவித்
திருவாங்கப் பெருகருள் செண்ணீர்ப் பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருடப் பன்னிகொள்ளும்
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டுகொண்டு என்
கண்ணினைகள் என்று கொலோ களிக்கு(ம்) காளே. (1)

வாழ்நர் நரைஞ்ஞாறு ததங்கன் ஆர்த்த
விரையுடம்பில் அழங்காகம் உமிழ்த்த செத்தி
வியாத மலர்ச்சென்னி விதாசமேபோல்
மேன்மேலும் மிகளங்கும் பரத்ததன் கீழ்
காயாம்பூ மலர்ப்பிறங்கல் அன்ன மாலைக்
கடிஅரங்கத்து அரவணியில் பன்னி கொள்ளும்
மாயோனை மணத்தானே பற்றியின்று என்
வாயார என்றுகொலோ வாழ்த்த(ம்) காளே. (2)

எம்மாண்பில் அயன்கான்கு காவினுதும்
எடுத்துவத்தி கிரிண்டு முகமுல் கொண்டு
எம்மாரும் எழில்கண்கள் எட்டினோடுத் தொழுது
வத்திஇனிது இறைஞ்சுகின்ற செம்பொன்
அம்மாந்தன் மலர்க்கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற
அணிஅரங்கத்து அரவணியில் பன்னி கொள்ளும்
அம்மாந்தன் அடிவிணைக்கீழ் அவர்கண்டிட்டு அவரு
அடியவரோடு என்றுகொலோ அணுகு(ம்) காளே. (3)

கலைமகன் திருவிழா

ஒரு நாட்டின் சிறப்புக்கும் வளத்துக்கும் அறிஞர்களாக இருப்பன, அந்நாட்டு மக்களிடையே காணப்படும் உயரிய நாகரிகமும் கலைச் சிறப்புமே யாகும். கலையும் நாகரிகமும் எந்த நாட்டில் மிகச் சிறப்புற்று திகழ்கின்றனவோ அந்த நாடே உலகில் உள்ள நாடுகளிலெல்லாம் உன்னதம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும். அறிவை வளர்க்கும் கலைகளும், நயக்கத்தக்க நாகரிகமும் எங்கு காணப்படுமென்றால், குன்றாத விளையுளைத் தரக்கூடிய செழிப்பான நிலங்களும் பிற தேயத்தாரும் விரும்பத்தக்க விதமாய் அனலிறந்த செல்வமும் உடைய நாட்டிலும், வறுமையும் பிணியும் அறியாமையும் இல்லாது இன்ப வாழ்க்கை நடத்தும் மக்களிடத்திலுமே என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

நம் தமிழ்நாடு கலைகளுக்கும் நாகரிகத்துக்கும் பேர் போனது. இன்று எவ்விதமிருப்பினும், பண்டைக்காலத்தில் நம் நாடு கலை, நாகரிகங்களில் சிறந்து உலகிலேயே உன்னதம் பெற்று விளங்கியிருந்தது என்பது சரித்திரவாயிலாக அறியலாம். ஐரோப்பிய சரித்திரங்களில், ரோமாபுரியின் நாகரிகத்தைப் பற்றியும், கலைச் சிறப்பைப் பற்றியும், கிரீஸ் தேசத்தின் உயரிய கலை நாகரிகங்களைக் குறித்தும் பிரமாதமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி, ரோம், கிரீஸ், எனியு முதலிய தேசங்கள் கலை நாகரிகங்களில் சிறந்து விளங்கிய அதே காலத்தில், நம் நாடு கலை நாகரிகங்களில் மிகச் சிறப்புற்று ஒளிர்த்திருந்தது. இது உயர்வு நகிற் சிபல்ல; உலக சரித்திரம் கூறும் உண்மையாகும். இன்று நவ நவமான கலைகளிலும் நாகரிகத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கியிருக்கும் மேனுட்டு மக்கள் அநாகரிகர்களாய், கலாஞானம் கடுகளவு மில்லாதவர்களாய் விலங்குகள் போன்று காடுகளிலும் மலைகளிலும் திரிந்து உழன்று கொண்டிருந்த காலத்தில், நம் நாட்டு மக்கள் கலைகளிலும் நாகரிகத்திலும் முதிர்ச்சி பெற்று, காடுகளைத் திருத்தி நாடாக்கி, நகரங்களில் கூட கோபுரம், மாட மானிகை

களைச் சித்திர வேலைப்பாடு அமைப அழகாகக் கட்டி, அவற்றில் வதிந்துமகோன்னதமானவாழ்க்கையை நடத்திவந்தனர் என்பது 'மகோஞ்சதாரோ' முதலிய இடங்களில் செய்யப்படும் புதை பொருள் ஆராய்ச்சிகள் வாயிலாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்று மேனாட்டார் நவ நவமாகக் கலைகளைக் கண்டுபிடித்து உலகுக்கு வழங்கி வருவதாகப் பெருமை வடிக்கப்படுகிறது. நம் நாட்டுக் கலைப்பெருக்கத்துக்குக் கணக்குண்டா? நம் முதறிஞர்கள் கலைகளை அறுபத்துநான்காக வகுத்திருக்கின்றனர். அவற்றில் மாதர்க்குரிய மனோகாக் கலைகள் எத்தனையோ, நனிநமான நங்கையர் நயக்கும் ஸனித கலைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இங்ஙனம் சாதாரணமாக, மலர் தொடுத்தல் முதல் ஒவ்வொன்றற்கும் கலைகளை யேற்படுத்திய ஆன்றோர்கள் இன்றிருப்பார்களானால், கால வர்த்தமானங்களுக் கேற்ப, புதுப்புதுக் கலைகளை யெல்லாம் உண்டாக்கியிருப்பர் என்பது திண்ணம்.

இவ்விதம் பண்டைக் காலத்தில், கலை நாகரிகங்களுக்குப் பேர்போன நம் நாடு இன்று எவ்விதமிருக்கிறது? அது அடைந்துள்ள நிலை என்ன? விவரிக்கவும் வேண்டுமோ! நாகரிகத்தில் நனி சிறந்திருந்த நம் நாட்டு மக்கள் பிற நாட்டு நாகரிகத்தைப் பெரிதென எண்ணிப் பின்பற்றி வருகின்றனர். பல கலைகளுக்கு நிலையமாக இருந்த நம் நாடு அன்னிய நாட்டுக் கலைகளைக் கடன் வாங்கிக் கற்று வருகிறது. இவ்வித நிலைக்குக் காரணமென்ன? நம் நாடு தூதிர்த்தவசமாக அன்னிய ஆதிக்கத்துக்கு அடிமை படுத்தப்பட்டு விட்டதே யாகும். நாடு அடிமைப்பட அதன் வனமெல்லாம் கொள்ளை கொண்டு போகப்பட்டது. எது கருதி அன்னியர் நம் நாட்டைத் தங்கள் வசப்படுத்தினார்களோ அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருவதில் ஆச்சரிய மென்ன இருக்கிறது? திருவள்ளுவர் பெருமான் கூறியபடி, 'செட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற நாடு' ஆயினும், அன்னியர் அதன் வளங்களை யும், பண்டங்களையும் செல்வங்களையும் விடாது கரண்டிப் போய்க் கொண்டே இருந்தால், அதன் வளமும் செல்வச் செழிப்பும் எப்படி எஞ்சும்? ஆகவே தான், நம் நாடு பண்டைச் செல்வச் செழிப்பையும் வளங்களையும் இழந்து வறுமைக்கும் பினிகளுக்கும் அறிபாமைக்கும் நிலைகளையுடைய போய் விட்டது. இந்நிலையில் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு இடம் எங்கு இருக்கும்? நாகரிகம் தான் எப்படி முதிர்ச்சி பெற முடியும்?

நம் மக்கள் வயிற்றுப்பாட்டுக்கே திண்டாடும்போது, அவர்கள் கலை வளர்ச்சியைக் கருதுவதற்கும் நாகரிகமாய் வாழ வேண்டுமென்ற நினைப்பதற்கும் அவகாசமேது? எனவே தான், அவர்கள் தங்கள் பிழைப்புக்கு எது ஆதாரமா யிருக்கிறதோ அதை மேற்கொள்ள லாயினர். நம் நாட்டின் பண்டைப் பெருமை

களை மறந்து, கலாசாரத்தைத் துறந்து, நாகரிகத்தை நயவாது, அன்னிய அரசாங்கத்துக்குப் பல்லாண்டு பாடி, அவர்கள் மொழியைக் கற்று உத்தியோகஞ் செய்து உயிர் வாழ்த்தால் போதும் என்ற அடிமை மனோபாவத்தை நம் மக்களில் பெரும் பாலார் அடைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை; குறைகூறியும் பயனில்லை.

இவ்வித இழி நிலையை மாற்றவே பெரியார் பலர் முயன்று வருகின்றனர். நம் நாட்டின் இன்றைய கேவல நிலைக்கு—மக்களின் அடிமை மனோபாவத்துக்கு—அவர்கள் நடத்திவரும் கேவல வாழ்க்கைக்கு—மூலகாரணம் நம் நாடு சுதந்திரமின்றி யிருப்பதே யாகும் என்று நன்கு உணர்ந்து, அதன் விடுதலைக் காக அவர்கள் பெருஞ் சேவை புரிந்து வருகின்றனர்.

மற்றுஞ் சில அறிஞர்கள் “நாடு பழையபடி சுதந்திரமடைவது இருக்கட்டும்; அதற்கு முன், நம் மக்கள் மறந்துவிட்ட கலைஞானத்தையும், நாகரிகத்தையும் புத்துயிர் பெற வைத்தால் பெரு நன்மை பயக்கும்; முதலில் தாய் மொழிப்பற்றையுண்டாக்கிவிட்டால், பின்னர் அதன் வாயிலாக மக்கள் பழைய இலக்கியங்களையும் காவியங்களையும் இதிகாசங்களையும் படித்து நம் நாட்டின் பண்டைச் சிறப்பையும், நம் முன்னோர் கலை நாகரிகங்களின் உயர்வையும் உணர்வர்; நாமும் நம் முதாதையர்களைப் போல் ஏன் கலை நாகரிகங்களில் உயர்வடைந்து பெருமைபட வாழக்கூடாது என்ற ஆசை யேற்படும். எனவே, எல்லோரும் சுதந்திர சேவையில் ஈர்வத்தோடு ஈடுபடுவர். மக்களின் பெருஞ் சேவை, தியாகங்களால், விரைவில் நாடு விடுதலை யடைவதற்கு வழி யேற்படும்” என்று கருதி, கலைத்துறையில் தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ‘சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம்’ இவ்வித கோக்கத்தோடு சேவை புரியவே முன் வந்திருப்பதாக நாம் கருதுகிறோம். மேற்படி சங்கத்தின் கோக்கத்தையும் சட்டங்களையும் பார்க்க கோர்தபோது இவ்வித உறுதிப் பாடே நம் உள்ளத்தில் உதித்தது.

“அல்ல வாகம் பிறக்கவே போகிறது. இப்போதோ எங்கும் இருள் குழிந்து டிடக்கிறது. ‘எப்போது பொழுது விடியும்’ என்று உலகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப் புதிய உலகம் தோன்றும் போது உலகத்துப் பழங்குடி மக்களான தமிழர் பின்னே தயங்காது முன்னணியில் கின்றவழக்க மூத்தவேண்டும். தமிழாரும் பொழுதோடு விழித்துக்கொண்டு தமிழ் உணர்ச்சியிற் பிறந்த தனிப்பேருக் கத்தோடு விளங்குகிறது. இவ் வுணர்ச்சியும் ஊக்கமும் வெறும் ஆரவாரமாகச் செறுதபடி பல வகையிலும் பல துறையிலும் செந்தமிழ்த் தொண்டில் ஒன்று கூட வேண்டி இச் ‘சென்னைத் தமிழ்ச்சங்கம்’ தோன்றி யுள்ளது. தமிழே பல வகைப்பட்ட நம் மனைவரையும் ஒரு சோ அணைக்கும் தாய். தமிழ்க்கலையே நமது உயிர் வாழ்க்கையின் அடிப்படை.....

வாழப் போகிறவர் தமிழர் அனைவருமே.....அறிவுத்துறையில் இயற்றை யாகவே அன்பும் இன்பமும் துய்யுமையும் அலைபுரன்வென்றன. உலகம் முன்னேறிக் கொண்டு போனையில் காரும் முன்னோக்கோடுபுது துய் கள் எழுதுவித்து அச்சிடல் வேண்டும்.....தமிழரின் பண்டைச் சிறப்பு இலக்கியக் கட்டிடக்கலை ததும்பி கிற்பதோடு ஒற்றைமை கோக் கோடு எழுந்த அறிவொளி வீசியும் கிற்பதொடு. சைவ சித்தாந்தம், வைண வம் இவற்றின் அடிப்படையை அறிவத் தமிழன்னையின் இடத்தில் தான் வரவேண்டும். மற்றைய மதங்களையும் தமிழர் தனிச்சிறப்பு வகையில் வளர்த்துள்ளனர். இப் பெரும் புத்தையலை உலகம் இன்னும் அறிந்த பாடிவலை. இவ்வுள்ள கட்டிடப் பாடல்களும் பிற மொழிக்கெல்லாத சிறப்பு வகையில் தமிழில் அமைந்துள்ளன. இயலோடு இசை இயைந்த கிடக் கிற இயல்பு இங்கேயே உண்டு. தமிழிசையைப் பல வகையிலும் வளர்த்தல் வேண்டும்.....இம் முயற்சியை வெற்றிபெற கிறைவேற்றி வைப்பது தமிழர் கடமை."

என்று மேற்படி சங்கத்தார் வெளியிட்டுள்ள ஒரு விண்ணப் பத்தில் தாங்கள் செய்யப் போகும் வேலைகளைப் பற்றி ஒரு வாயு விவரித்திருக்கிறார்கள். "தமிழ்க் கலை பொழுக்கிணையும் தமிழ் மொழியிணையும், தமிழ் கலன்களையும் அரசியற் கட்சிப் பூச வின்றிப் போற்றாதல், பாப்புதல், வளர்த்தல், காத்தல்"ம், மேற் கண்ட கொள்கைகளுக்கு அதுசாணையான காரியங்களைச் செய்தலுமாகிய சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கொள்கை எவ் வளவு சிறந்தது என்று காம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. தமிழ் மூவேந்தர்களில் தலை சிறந்தவர்களான பாண்டி மன்னர்கள் மது காமா ககரில் தலைச் சங்கம். இடைச்சங்கம், கடைச் சங்கம் என முறையே ஏற்படுத்தி நடத்தி வந்தார்கள் என்பது கதைபாய்ப் போய்கிட்ட இக் காலத்தில், தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் ஒரு சிலரால் சென்னைத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். 'விளையும் பவிர் முனையிலே' என்றபடி, மேற்படி படி சங்கம் ஏற்பட்டு இரண்டு மாதங்களும் முற்றுப் பெற்று திருக் கையிலேயே, அது பல அரிய வேலைகளைச் செய்திருக்கிறது. அதன் சார்பில் பல அரிய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்த வருகின் றன. சுவராத்திரியை முன்னிட்டு, 'கலைமகள் திருவிழா' வேறு நடந்து வருகிறது. இவைகளை பெல்லாம் பார்க்கும்போது, சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் எம் கலை நாகரிகங்களைப் புத்துயிர் பெறச் செய்வர் என்றும், ஒவ்வொரு தமிழர் இல்லத்திலும் கலை மகளை எழுந்தருளியிட்டு சுவராத்திரி சமயங்களில் மூட்டுமெல்லாது நடோடும் திருவிழா நடத்தி வரும்படி செய்வர் என்றும் எமக்கு எம்பிக்கையுண்டாகிறது. ஆகவே, தமிழ்காடு முழுதும் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார்க்கு—அவர்கள் புரியகிருக்கும் சிறந்த தொண்டுக்கு—தகுந்த ஆதாய அளிக்கவேண்டு மென்று நமக்குக் கொள்ளுகிறோம்.

வார்தா நினைவுகள்

("சமூகத்தோண்டன்.")

திரு. வினோபா பாவே யாரென்று சென்ற ஆண்டு கேட்டிருந்தால், வாசகர்கள் திகைத்திருப்பார்கள். ஆனால், இன்று அப்படி யன்று; வினோபா பாவே என்னும் பேர் பலகோடி பாரத மக்களின் உன்னங்களில் ரீங்காரம் செய்கிறது. வினோபாதான், பேச்சுரிமை கோரி காத்தியடிகள் சென்ற காண்டு தொடங்கிய சத்தியாக்ஷிராஜப் புனிதப் போரில் பிடிவாத குணமுடைய அரசாங்கத்தின் கொடுமை யென்னும் வாளுக்கு முதற்பலி யானவர்! அந்நான் தொட்கு, அப்பெரியார் பேர் உலக மக்களின் உன்னங்களிலும் இடம் பெற்ற விட்டது

எண்ணம் புருந்த விதம்

யான் மத்திய மாகாணத்தில் இருந்தேன். 1939-ஆம் ஆண்டு அக் டோபர் மாதத்தில் ஓர்நாள். பம்பாய் கிராணிக்கல் கிழமை வெளியீட்டைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன். அதில் 'கர்மயோகி' என்ற தலைப்பு காணப்பட்டது; ஆவலுடன் கோங்கிடுகேன். அக் கட்டுரை யெழுதியவர், காத்தியடிகள் அடிக்கவடுபற்றி, கிராம முன்னேற்றத்தில் தம்மை. யொப் படைத்தக்கொண்டு, தமது "இராஷ்டிரவாணி" மூலம் குடிசைத் தொழிலுக்குப் பெருத் தொண்டாற்றிவரும் திரு. ஜதிஷ் சத்திரதாஸ் குப்தா என்னும் பேருடைய அறிஞர். அக் கட்டுரையில் வினோபாவைப்பற்றித்தான் எழுதி யிருந்தார்.

"இராஷ்டிரவாணி" ஆசிரியர், வினோபாவைப்பற்றி யெழுதுகையில், அவரது உருவத் தோற்றத்தைப் பற்றியும், வினம்பரமும், ஆடம்பரமும்ற்ற தொண்டைப்பற்றியும், தமது சிறந்த ஆக்கவ கடைவில் வினக்கு யிருந்தார். தோயின் கர்மயோக அத்தியாயத்தில், இருஷ்ணன் வினக்கும் கர்மயோகியின் இலக்கணங்கோயும், தன்மைகளையும் அப்படியே வினோபாவுக்கு உரிமைபாக்கி யிருந்தார். ஆசிரியர், அத்தக் கட்டுரையைப் படித்த பின், பெரியார் வினோபாவைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று என் மனம் துடித்தது.

அடுத்த நாள், அத்த கர்மயோகி வாழு மிடத்தை கோங்கிப் பயணப் பட்டேன். மோட்டார் பஸ் வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், என் மனக்குதிரை மோட்டாரையும் முந்திக்கொண்டு விட்டது. அது செய்த வேலை யெல்லாம் பெரியார் வினோபாவைப் பற்றியதுதான். காட்டுப்பற்றுடன் பாரததேவிக்குப் பணிபுரியும் ஒரு பெருத்தலைவரை என் தன்னத்தனியே சென்று பார்ப்பது அதவே முதல் தடவை. ஆகவே, அவரை எவ்வாறு தரிசிப்பது? பார்க்குங்கால் என்னென்ன கேட்பாரோ? கேட்டால் என்ன விடை பகர்வது? என்மெல்லாம் எண்ண மிட்டவனாய் பஸ்வில் உட்சார்ந்திருத்தேன். ஆகவே, என் பஸ் இயற்கை செய்வம் வாழிடமாகிய அத்த சாத்திரா மலைத்தொடரின் ஊடே சென்றபோது, அத்த மலைமழகு கண்டு களிக்கவும் என் கண்கள் தவறி விட்டன. "படி

ஊர், பவுணர்" என்னுங்கள் பஸ்விலிருந்த பிரயாணிகள். பிற்பகல் மூன்று மணி. பஸ்ஸை ஆற்றின் கரையில் நின்றது; என் இறங்கினேன்.

பவுணர் என்னும் கிராமத்தின் விஜேபாஜி தந்தி வீடுப்போய்ப் படித்திருந்தேன். பவுணர் வந்தா—என்புரி புரந்தையில், ஒளிந்தாவிலிருந்து 6 மைல் தொலைவில், "நாம் எதிர் பெருங்குழி ஆற்றின் கரையில் இருக்கிறது. இவ்வாற்றின் குறுக்கில் அணை கட்டி, அதன் கரை குழாய் வழியாய் வார்தாவிற்குக் கொண்டுபோய் குடிசையாய் பயன் படுத்துகின்றார்கள். அணைக்கட்டின் அருகே, ஆற்றின் கீழ்க்கரையில், யான் பஸ் இறங்கிய விடத்திலிருந்து கூப்பிடு தூரத்தில், ஓர் அழகிய செங்கிறக் கட்டிடம் ஒளிர்த்து நின்றது. அது பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமதியுடையதாய்க் காணப்பட்டது. அக் கட்டிடத்தின் உச்சியில் மிகப் பெரிய மூவாணக்கொடி, எவ்வாறும் பறிக்க முடியாத வரிமையுடன், பெருமிதத்தடன் பறந்து கொண்டிருந்தது.

அக் கட்டிடம், காங்கரஸ் காரியக்கமிட்டி உறுப்பினரான திரு. ஜம்னா வால் பஜாஜ் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது. சுற்றிலும் பார்த்த பசுமை தன்னும் குறிஞ்சி கிளப்பரப்பு, வானவா தொலைவில் கிடைகொண்டு நிற் கும் சரத்தூர மலைத்தொடர், ஆற்றின் அணையீது நீர் வழித்து "ஜோ" வென்று விழும் ஒலியாகவெவ்வாம் சேர்த்த "தெய்வம் வாழிடமோ" வென்று சொல்லும் தன்மையா விருந்தது, அந்த மானிகை. அதில்தான் விஜேபாஜி வதித்து இருந்தார்.

பஸ்விலிருந்து இறங்கினவன் மானிகையைப் பார்த்த வண்ணம் ஆற் றின் படுக்கையிலேயே கட்டிது மானிகையை டுபணுகினேன். ஆற்றிலிருந்து மானிகைக்குச் செல்லும் படிக்கட்டு வழியே ஏறி மானிகையின் மண்ட பத்தை வடைத்தேன். அந்தத் தனி விடத்தில் ஆனவமே காணக் கிடைத் திலேன்.

முனிவர் தரிசனம்

என் மண்டபத்தில் சின்றேன். என் கண்கள் கூடத்தினுள்ளே வாய்த்து தழுவின். அங்கோர் நாடா பின்னிய கட்டில்; அதன் மீது ஒரு முகாட்டுக்கம்பளி விரித்து ஒருவர் மல்லாத்த படுத்தக் கொண்டிருந்தார். அவர் மேலி செவந்து மெலித்திருந்தது. அவர், ஒரு ஜமக்காணம்போன்ற தடித்த கதர் வேஷ்டியை முழங்கால் வரை உடுத்தி யிருந்தார். அவர் முகம் கீண்டும், கண்ணகன் ஒட்டியும் இருந்தன. அவரது கண்கள் ஆழத்தில் புதைத்திருந்தன. ஆனால், அவை குழியில் கிடக்கும் வையம்போல் ஒளி யுடன் கருகருப்பாய் விளங்கின. தலைமயிர் அடியுடன் கத்தரிக்கப்பட்டு இருந்தது. அவர் கையில் ஒரு புத்தகம் இருந்தது. அவர் கண்ணும் கருத்தும் அப் புத்தகத்தில் அழுத்தி யிருந்தன. அவர் உலகை மறந்தே கிடத்தார். என் ஒய்யம்போல் அசைவற்று சின்றிருந்தேன். அவர்தான் விஜேபாஜி பென்று தீர்மானித்தேன். சின்றேன்; ஒன்று, இரண்டு, மூன்று கிமிஷங்கள் சின்றிருக்க கடும். ஆனால், அவர் என்னைப் பார்த்தாரில்லை. என் போயிருப்பதை யுணர்ந்தும் பொருட்டு மெல்ல அவன் கட்டினேன்; அது அவருள்ளத்தை அசைக்குச் திறன்றது. "எம்மேயோ" என்ன சொன்

ஊது எவ்வளவு தகுதியான வர்ணனை! என்பதைக் கண்ணாற் கண்டேன். மறு படியும் ஓசைபட ஆரவம் செய்தேன். அவர் யோதும் கிலந்தது. கண்கள் என்மீது சாய்ந்தன. என் கைகள் குவியத் தலையும் வணங்கிற்று. அவர் முகத்தில் ஐயுறுவல் பூர்த்தது. அம் முறுவல், "தீயும் எங்கள் காட்டின் மகன்தான், வா" என்று கூறுவது போன்றிருந்தது.

அதே சமயத்தில் "தீர் யார்?" என்ற வார்த்தைகள் சித்தினையுடன் தொக்கி வெளிப்பட்டது. அதற்கு கான், "கான் சென்னை மாகாணத்தான்; தங்கள் தரிசனம் காண வந்தேன்" என்று விரயத்துடன் பதிலிறுத்தேன்.

அவர் அக்கணமே கட்டிலில் இருந்து எழுந்து, ஒரு கையில் கம்பளியும், மற்றொரு கையில் புத்தகமூலாய் கூடத்தின் மற்றொரு பக்கம் சென்று கம்பளியைத் தரையில் பரப்பி இன்னொரு கம்பளியைக் கொண்டு வந்து எதிரில் போட்டு அதில் என்னை யமரும்படி கூறி, தாமும் அமர்ந்தார்.

நாட்டுமொழி

பிறகு அவர், "தீ எதற்காக என்னைப் பார்க்க விரும்பினாய்?" என்று இந்தி மொழியில் கேட்டார். எனக்கோ இந்தி என்றாய்த் தெரியாது. ஆகவே ஆங்கிலத்தில் பதிலிறுத்தேன்.

"தீர் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறீரே! இந்தி தெரியாதோ?"

"கான் சென்னை மாகாணத்தான். எனக்கு இந்தி தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று எவ்வாறு தங்கள் எதிர்பார்க்க முடியும்?"

"ஏன் எதிர்பார்க்கக் கூடாது? இந்தி, நமது காட்டின் பொதுமொழி. சென்னை மாகாணம் பாரதகாட்டின் ஒரு பகுதியேயன்றி, இலங்கை போன்று இஃதமகா சமுத்திரத்தில் உள்ள ஒரு தீவு அல்ல. ஆகவே, இத்தகாலத்தில் சென்னை மாகாணத்தாரும் இந்தி தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது முற்றிலும் சியாயம்" என்றார்.

எனக்கோ, மேற்கொண்டு அவருடன் விவாதிக்க விரும்பியில்லை. ஆகவே, யான் "இந்திமொழி தெரிந்து கொள்ளாதிருப்பது என்பாதுள்ள குறைதான். சந்தர்ப்பம் கேருங்கால் அதைப் பயிலுங்கள்" என்று உறுதி கூறினேன்.

"என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னீரே; எதற்காக வென்று என்னைப் பார்க்க விரும்பினீர்," என்றார்.

"ஐயா! கான், திரு. ஜூனிக் சந்திர தாஸ் குப்தா அவர்கள், நமது இராஷ்டிர வானியில் தங்களைப்பற்றி யெழுதி விருத்த கட்டுரை யொன்றே தங்களைத் தரிசிக்க வேண்டித் துண்டிற்று. அங்கே அவர் எழுதிய கட்டுரை என்னைக் கவர்த்தது. இங்கே தங்கள் சங்கீதியில் கான் கவரப்பட்டிருப்பது போல், அருகில் காணும் இயற்கை வனப்பெலாம் என்னை மீர்த்துக்

கொண்டு விட்டன. இவை யெல்லாம் உன்னத்திற்கு அமைதியும், இன்பமும் கக்குகின்றன. ஆகவே, தங்களுடன் என் சிறிது காலம் தங்கி விருக்க விழைகின்றேன். பிறகு தங்கள் திருவுள்ளம்."

"இருக்கலாம்; உண்மை. ஆனால் இங்கு நீர் என்ன செய்ய எண்ணம்? மனிதன் தொழிலற்றச் சுமாவிருக்கிற இன்பம் காண முடியாது என்பது என் சித்தாந்தம். இங்கு என்ன தொழில் உளது? இப்போது இந்திய காடு போராட வேண்டிய தெல்லாம் இராட்டையோடு தான். உமக்கு இராட்டையில் ஈடுபடும் பயிற்சியுண்டோ?"

"இல்லை" பென்று காணத்தான் கூறினேன். நான் அவ்வாறு கூறியதையும், அப்போது எனக்கிருந்த மனோபாவத்தையும் வினோபாஜி அறித்து கொண்டார்.

"ஆம், நீர் அவசியம் இராட்டை பழக வேண்டும். அப்படிப் பழக இது தகுதியான இடமன்று. காங்காடி நான் தக்க விடம். அங்கே ஆசிரமத்தில் புதிதாய்ப் பழகுபவர்களுக்கு ஏற்ற வசதிகள் அமைத்தும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, முழக்காகக் வரைகதர் உடுத்திவிருந்த ஒரு தொண்டர், உணவுப் பொருள்கள் கிடைத்த தாம் பானம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து வைத்து விட்டுப் போனார். அதுவரையும் ஆனாவம் இல்லாதிருந்த அவ்விடத்தில் அத் தொண்டர் இருந்தது அநிசய மாய்த் தானிருந்தது, எனக்கு. ஆனால், பிறகு விசாரித்ததில், மற்றும் இரு தொண்டர்கள் வினோபாவுக்குப் பணி செய்து கடைத்தேற அங்கு வந்திருப்பதாய் அறிந்தேன். அங்கு கொண்டு வைக்கப்பட்ட தாம்பாளத்தில் கொஞ்சம் பேரிச்சம் பழமும், சிறிது தயிரும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பிறகு, ஒரு ஆப்பிலும் உட கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டது. இவை தாம் அவருடைய தற்காலிகப் பந்திய உணவாகும்.

கற்றறி ஞானி

பெரியார் வினோபா பாவே விரும்பக் கற்றவர். இலக்கியத் துறையில் அடங்காத காதலுடையவர்! தமது தாய்மொழியாகிய மகாராஷ்டிரத்தில் அரிய நூல்கள் பல ஆக்கியுள்ளார். அம்மொழியில் ஆற்றிய இலக்கியத் தொண்டு, அம் மொழி காட்டில் வாழும் வரை மறக்கப்படாததாகும். அவற்றில் தலையாயது, செய்யுள் வடிவில் அவர் ஆக்கியுள்ள தீரையாகும்; இதுவரை வினோபாவின் தீரையென்ற ஒன்றை கட்டும் பிரதிகள் வரை மகாராஷ்டிர மக்களால் படிக்கப்பட்டு வருகின்றதாம்! ஆகவே, அக் காட்டு மக்கள் வினோபாவை, தக்காளாம், சாமநான் ஆகியோர் வரிசையில் வைத்துப் போற்றுகின்றனர். எவ்நேரமும் அந்தப் பார்த்த மகாராஷ்டிர காட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து பிரபுக்களும், அறிவாளிகளும், சில வல்லுனர்களும் வந்து தரிசித்துப் போகின்றனர்.

வினோபா பல மொழிப் பண்டிதர்

வினோபாஜி எப்போதும் படித்த வண்ணமிருப்பார். என் இப்படிச் சொல்லுவதிலிருந்து, அவரை வெறும் புத்தகப் பூச்சி பென்று வாசகர்கள்

நினைத்துவிட மாட்டார்கள் என்று கம்புகிறேன். அவர் அரிய துங்கை ஆராய்வார். அவற்றிலுள்ள அரிய பெரிய இலட்சியங்களைத் திரட்டுவார்; அத்தனையையும் தமது சித்திய வாழ்வில் புருத்திக் கொண்டு, மற்ற மக்களும் தம்மைப் பின்பற்றும்படி, தாம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறார். அவர் இந்த 47 வயதிலும் தம்மை ஒரு மாணவனாகவே கருதுகிறார். எதையும் நுணுகி ஆராயும் இயல்பினர். ஒரோடொரு ஆற்றலும் அவருக்கு உண்டு போதும். இதை விளக்க ஒரே ஒரு சான்று கூறவது அவசியமாகும்.

நான் கால்வாடி ஆசிரமத்திலிருந்தபோது ஒரு கான் காலையில் பலனாகுக்குப் புறப்பட்டேன். அப்போது காலை 7 மணி இருக்கும். மூடுபனி கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. பொல்லாத குளிர் உடம்பிலுள்ள சதையைப் பிப்ப்பது போல் வருத்திக் கொண்டிருந்தது. யான் எப்படியோ கடத்து வினோபாஜின் ஆசிரமத்தை அடைந்த விட்டேன். ஆசிரமத்தின் முன் மண்டபத்தில் ஒரு கருப்புக் கம்பளியில் ஆச்சார்யாஜி வீற்றிருந்தார். காந்தி அடிசளைப் போல் அவரும் சட்டை போட்டுக் கொள்ளும் வழக்கமில்லை. கவம்பர் மாதத்து கடுக்குக் குளிரில் வெற்றிடம்புடன் தான் இருந்தார் வினோபா. அவர் கையில் ஒரு அரபி மொழிப் புத்தக மிருந்தது. அவர் பக்கத்தில் ஒரு முஸ்லிம் அமர்ந்திருந்தார். கான் ஆச்சார்யா வினோபாவின் அடிசையில் பணிந்து எழுந்தேன். வினோபா புன்முறுவல் செய்த முகத்துடன் என்னை அமருமபடி சொல்லி தாம், பயிலும் வேலையை மேற் சென்றார்.

அந்த முஸ்லிம், அந்த அரபி புத்தகத்தைப் படிக்கும் போது வினோபாஜி கருத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்; என்றாலும் இடையிடையே தமது சந்தேகத்தை அந்த முஸ்லிம் கண்பரிடம் சொல்லுவது போல் எனக்குத் தோன்றிற்று. அதன் பிறகுதான் அந்த முஸ்லிம் கண்பர் வினோபாஜிக்கு அரபி போதிலும் ஆசிரியராய் இருக்கலாமோ வென்னும் ஐயம் தோன்றிற்று. மேலும் பல சமயத்தில் முஸ்லிம் கண்பர் உச்சரிப்பதைத் தாமும் சிறிது மாற்றி யுச்சரிப்பார். அதை முஸ்லிம் கண்பரும் அங்கீகரிப்பவர் போல் புன்சிரிப்பு கொள்வார். இவ்வாறு அரைமணி கோர்த்திரு மேல் கழித்தது. பிறகு, முஸ்லிம் கண்பர் வினோபா விடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு போக ஆயத்தமானார். அப்போது கான், முஸ்லிம் கண்பரைப் பார்த்து, "ஐயா, உங்கள் இருவரில் யாருக்கு யார் ஆசிரியர்?" என்று ஒரு போடு போட்டேன். அவர் என் கருத்தும், கேள்வியும் யாதென்று தெரிந்து கொண்டு விட்டார்; அவருக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. அவர் என்னை கோக்கி, "உங்கள் சந்தேகம் இயல்பானது தான். யான் ஆச்சார்யாவுக்கு அரபி மொழி பயிற்றிவருகிறேன். பாடம் தொடங்கி மூன்று மாதத்தான் ஆயிற்று. யான் அம் மொழியை அவருக்குப் பயிற்றி வருவது போன்று, மூன்று திங்களில் ஆச்சார்யாவும் எனக்குப் பயிற்றும் ஆற்றலடைந்த விட்டார். ஆகவே, காங்கள் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் ஆசிரியர்கள் தாம்" என்று இடிபிடி யென்று சிரித்தார். ஆச்சார்யாவும், யானும் முஸ்லிம் ஆசிரியருடன் கலந்த சிரிக்கலானோம்.

(தொடரும்.)

“நவராத்திரியும்- சரஸ்வதி பூஜையும்”

(ப. ரே. ராஜரத்தினம்.)

கலைக்கு இருப்பிடமானவன் 'கலைமகள்'; கலைவாணி; சரஸ்வதி. சரஸ்வதியைப் பூஜிக்க சகலரும் விரும்புவர். 'கலைமனை' சுற்றவர் கொண்டாடவேண்டியது கடமை. புராண ரீதியாகவும், சரித்திர சம்பந்தமாகவும் உடைய முக்கியமான இரதப்பண்டிகைகளில் இதுவும் ஒன்று. பிரதி வருஷமும் புரட்டாசி மாதம் அமாவாசையினின்று ஒன்பது காட்கள்தான், 'நவராத்திரி' எனப்படும். கடைசி காளையினை கவமி-திதியன்று சரஸ்வதி பூஜையையும், மறுகாள் தசமிதிதியன்று விஜய தசமியையும் கொண்டாடுவார்கள்.

மகிஷாசுரன் என்ற அரக்கனுடைய கொடுமை தாங்காது, அவனை சம்மரிப்பதற்குச் சத்தியைப் பெற வேண்டி தேவியானவன் அகோராத்ரம் ஒன்பதுகாள் ஊசியின்மேல் நின்று கடுந்தவம் புரிந்து, பத்தாவது காளில் (தசமி) புண்ணி விருகா ரூபமாக இருந்த அவ்வரக்கனை சம்மாரம் செய்து ஜெயத்துடன் திரும்பி வந்ததால், அதற்கு 'விஜயதசமி', எனப் பெயர் வந்ததாக ஐதீகம்.

மேற்படி புராண சம்பந்தமான ஒன்பது தினங்களையும், எமது முன்னோர்கள், புண்ணியமாகக் கருதி மிகவும் பக்தி-சிரத்தையுடன் கொண்டாடினார்கள். அத் தினங்களில் ஒவ்வொரு வீட்டிலிருக்கும் பெரியவர்கள் அதிக ஆசாரமாகவும்; சியம நிஷ்டைகளுடனும், பூஜாவிருகத்தைச் சுந்தமாக வைத்து; பட்டினியிருந்து தேவிபூஜை செய்து உபாஸிப்பார்கள். சந்தியா காலத்தில் அஷ்டோத்திர ஸஹஸ்ரநாம—அர்ச்சனைகள்; புராண இதிகாச படனங்கள் கடைபெறும்.

சகல தேவர்வயங்களிலும் அம்மன் புறப்பட்டு அதற்காக பிரத்தியேக மாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்திற்கு வந்து கொலு கீற்றிருப்பான். அதிகப்படியான பூஜைகள்; அர்ச்சனைகள்; தூபதீப வைபவத்தியங்கள்; அலங்காரங்கள்; மேனவாத்திய பாட்டுக்கச்சேரிகள் விசேஷமாய் நடக்கும். அக்கம் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து பந்தகோடிகள் திரளாக வந்து தரிசனம் செய்வார்கள்.

பத்தாவது தினமாகிய விஜயதசமி யன்று அம்மன் புறப்பட்டு, சமீபத்தில் வன்னி விருகம் இருக்கும் இடத்திற்கு எழுந்தருளி அம்பு போட்டுவிட்டுத் திரும்பும் காட்சி கண் கொள்ளாததாய் இருக்கும்.

கீடுகள் தோறும் சரஸ்வதி பூஜை யன்று, தங்கள் தங்கள், எல்லி-சின்ன-தொழில்களுக்குரிய புராண-இதிகாச-சாஸ்திர புத்தகங்களையும்; ஆபுதன் களையும் வைத்து பூஜை செய்து, சரஸ்வதியை மனதாரத் தோத்தரித்து, வந்தனை வழிபாடு செய்து; மறுகாள் விஜயதசமி யன்று எல்ல அபவேனை

பார்த்து, புத்தகங்களைப் படிக்கவோ, தொழில்களை நடத்தவோ ஆரம்பம் செய்வார்கள். ஐந்து அல்லது ஆறு வயது விரம்பிய ஆண் குழந்தைகள் உள்ள வீடுகளில், அந்த அமைதிகளுக்கு சான்றித விதிப்படி புரோகிதரைக் கொண்டு "ஹரிஹி-ஓம்," என்ற பிரணவத்தைச் சொல்லி, அக்ஷரப்பாயணம் செய்து வைத்து, வேண்டியவர்களுக்கு விருந்தளிப்பார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்தால் சரஸ்வதியின் பரிபூரண சுடாகும் கிடைக்கப்பெற்று, சமது கல்வியும் கலையும் விருத்தி யடையும் என்ற ஒரு கம்பிக்கை.

சரித்திர சம்பந்தமாகப் பார்ப்போமானால் பிரகடிகளைவிட இந்தியா ஒரு கலைக் களஞ்சியமாகவும், கல்வியின் பொக்கிஷமாகவும் விளங்கி வந்தது தெரியவரும். சமது தேசத்தில் கலைகளுக்குப் பஞ்சமா? அஜந்தா, எவ் லோரா! குகைகளென்ன! ஸ்ரீரங்கம்; ஜம்புகேஸ்வரம்; மதுரை காயக்கர் மஹால்; மஹாபலிபுரம் முதலிய இடங்களைப்போய் பார்த்தவிட்டு வாரும் கன். சித்திரம் வேண்டுமா? சுவிலர்மா பட்டங்கிலையும்; சாத்தி கிகேதனச் சித்திரங்களையும் சித்தித்துப் பாருங்கள். கலைகளுக்குக் குறைவா! சம்பன்-காளிநகசன்-மஹா கவிதாடர்-சப்ரமண்ய பாரதி இவர்களின் கவிதைகளைப் பார்த்தாலே போதுமே!

பண்டைகாலத்து பாரத மங்களின் பராக்ஷிரமம்; காவியம்; ஒலியம்; சிற்பம்; ஓவதாரியம்; முதலியன மண்ணெடு மண்ணாய் மறைத்த விட்டன. ஏன்? கவலையுடன் கவனித்து ஆதரிப்பாரில்லை. கதேச சமன் தானங்களிலுள்ள அக் காலத்து அரசர்கள் தங்களுடைய பொக்கிஷத்தைத் திறந்து பணத்தை வாரி இறைத்து, மேற்படி கலை பொக்கிஷங்களைக் காப்பாற்றி வந்தனர். உதாரணமாக, கைமூர்; புதர்கோட்டை முதலிய சமன் தானங்களில் இன்னும் அதன் அம்சமாக ஓரளவு கவராத் திரிவின் பொழுது கடை பெறுவதைக் காணலாம். அவ் வரசர்கள் அடிக்கடி யும், முக்கியமாக கவராத் திரியாடிய ஒன்பது தினங்களிலும் வித்வத் சபை கூட்டுவார்கள். நாட்டின் காலா பக்கங்களிலுமுள்ள, புலுபலம் மிக்க மல்வர்கள்; சிற்ப சித்திரக்காரர்கள்; சந்திர வித்வாய்; சாஸ்திரக்குர்கள்; பண்டிதர்கள், எல்லோரும் ராஜசபை முன் ஒன்று கூடி, தங்கள் தங்களுக்குள்ள திறமையை வெளிப்படுத்துவார்கள். புதிதாகப் பவின் தவர்கள் அரசர்கள்முன் அரசுகேற்றம் செய்வார்கள். அரசர்களும் அவரவர்களுடைய திறமைக்குத் தகுந்தபடி சன்மானம் செய்து கொண்டித்து அனுப்புவார்கள்.

ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் சமன் தானாதிபதிகள் மேல் காட்டு அரசுகளுக்கு அடிமையாகி, முன்னோர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு துழுக்கைத் தேடி, தமாஷாக்களிலும்; பட்டாடோபத்திலும் மூழ்கி, கவகாச கீகமாய் இருப்பதாய் கிளைத்து பணத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்தாமல் பாழ்ப் படுத்துகிறார்கள். இதனால் சமது கலைகளும் கல்விகளும் கவனிப்பாரின்றி அழிந்து பட்டதை கிளைக்குங்கால் மனம் புழுக்குகிறது.

இக் காலத்தில் மாதர்கள் கவராத் திரிப் பண்டிதையை கொண்டாடும் விதத்தைப் பார்த்தால் துக்கம் உண்டாகிறது. ஏன்? இப் பண்டிதை

காலைத் தேவி

(குரு)

விடி வெள்ளி வானவெளியில் ஒளிருகின்றது. மேல் மாடியில் வெளியிடத்தில் படுத்திருந்த என்ருத் தூக்கம் கலைந்து விட்டது. எழுந்த உட்கார்த்தேன். ஆ! என்ன இனிய காட்சி. கட்டிடங்களின் மீதும் அவற்றை மூடிப் பெருமிதத்துடன் ஒங்கி நிற்கும் மரங்களின் மீதும் திங்கள் தன் பால் சிவனவப் பொழிகின்றது. அமைதி, எங்கும் அமைதி. நகர வாழ்வின் நகரத் தன்மையை வெல்லாம் அப்போது காணோம். இயற்கையன்னையின் இனிய ஆட்சி நகரங்களில் கடைபெறும் நேரம் அதவே போலும். இயற்கையன்னையின் அருமைச் செல்வங்களான பறவைகள் மட்டும் அங்கங்கே சரைய சூரம்பித்த விட்டன. இயற்கையன்னையைக் கடவிச் செயற்கை வாழ்வினின்றும் எம்மைச் 'கா கா' என்று கரைகின்றனபோலும்! வெளிச்சமும் இல்லை; இருட்டும் இல்லை, அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் மிக உயரத்திலிருந்து 'மெல்லிய பூங்காற்று' வீர நகரின் காட்சியைக் காண்பது மிக இனிது. அந்த நேரத்தில் ஊதினாற்போல வரும் மெல்லிய தண்ணிய காற்றினைத் தயங்கும் போது தான் வள்ளலாக் கூறிய 'மெல்லிய பூங்காற்று' என்பதன் பொருள் விளங்குகின்றது. நகர வாழ்வில் இருப்பவனுக்கும் அந்த நேரம் பேசின்பம் கொடுக்கின்றது. அப்போது செல்வனின் கொடுங்கோலாட்சியில்லை; மார்வாடிகளின் மனமற்ற கொடுஞ் செயல்களில்லை. கண்ணைக் கசக்கும் ஏழைக் குழந்தைகளில்லை. உடையின்றி வருத்தும் வறியர்கள் இல்லை. மனிதனுடைய சிற்றறிவின் அறிகுறியாகிய மோட்டாச் முதலிய செயற்கைப் பேய்களின் அலறலில்லை. எங்கும் பரந்த இன்பம்! எங்கும் நிறைந்த அமைதி! எப்போதுமே இந்த அருமையான காட்சியிலேயே தினைத்திருக்கக் கூடாது?

ஆனால் அதோ, பாவ்காரன் மாடோட்டும் சந்தம் கேட்கின்றது. இனி இயற்கையன்னை நகரத்திலிருந்து நகரத் தொடங்கி விடுவான். செயற்கைப் பேயின் அட்டகாசமே கிரம்பிச் செயற்கைப் பேயின் ஆட்சியே ஒங்கி நிற்கும். அமைதியும், அன்பும், அருளும், இன்பமும் அந்த ஆட்சியினில்லை. எல்லாம் பணம், எல்லாம் பணம். அங்கே அன்பேது, அருளேது; இன்பம் தானேது; எனவே, அமைதி ஏது?

ஏ, நாயே! இத்தச் செயற்கை வாழ்விலிருந்து எங்களுக்குச் சிறிதாவியும் விடுதலை அளிக்கும் உன் தமிழ் மணம் கமழும் சேவடியை வணங்குகின்றோம்.

ஜ்யோதிஷ பல ரகஸ்யம்

(சி. பி. ஆனந்தம்.)

16. வெள்ளி உலகம்—பல பாகமும்

இவ்விதம் இன்றைய விஞ்ஞானம் காணுகின்ற 'வெள்ளி' அல்லது 'சுக்ர' அண்டத்தைப் பற்றி 'ஜ்யோதிஷ பல பாகம்' (Predictive Side of Astrology) விவரிக்கும் பலன்களைச் சற்று கவனிப்போம். பல பாக கிரகங்கள் ஆராய்ச்சி அறிவுக்கு ஒத்தவை யென்று குறிப்பிடுவது மிகையாகாது. இவை பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே—வன், ஆராய்ச்சிக்காரர்களுடைய கால வரைகளுக் கெல்லாம் முன்பே—மிதப் பழய காலத்து கம் காட்டுப் பெரியோர்களால் கண்டு வைக்கப் பெற்றவை; அதிலுள்ள பலவும் ருசிகரமானவை; 'அத்துடன் அதிகம் உண்மை நிறைந்தவை : இதை உணரும் பொருட்டே விஞ்ஞான எல்லையின் ஆராய்ச்சி விளக்கங்களை முதற்கண் (சென்ற இதழில்) தந்திருக்கின்றோம்.

பலன் தருகின்ற கோள்களுள் (Planets) 'சுக்ரனை' அதி முக்கியம் வாய்ந்ததாக 'பல பாகம்' கருதுகின்றது. வணிய கோள்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரோர் எல்லையில் மட்டும் பலனுக்குரியனவாக விருக்கும். ஆனால் சுக்கிரன் மட்டும் எந்த எல்லையிலும் உதயம் முதல் ஒடுக்கம் மட்டும் பலன் தருவதற் குரியதாகக் காணுகின்றனர்.—சிருஷ்டியின் அறிவதற்கரிய இரகசியங்களை வைத்திருப்பது 'சுக்ரப் பேருலகம்' என்னின்றனர். சிருஷ்டி தத்துவங்களில்—அதன் கோர்மைகளில் செழுமிலும்—எங்கணும்—யாண்டும் அல்லது கேருகின்ற பலன்கள் என்பன அனைத்தும் சுக்ரனுல் தான் உண்டாகின்றதாம். பல சிசுச்சி அல்லது பல வித்திக்கு மூலவீர்தாக விருக்கும் 'இச்சை'—இதன் ஆளுகைக்குரியது. எதற்கும் இச்சை தான் மூலமாகும்; இச்சையின்றி எதுவு மில்லையன்றோ! தோற்ற வரையில் மூல வித்தாகவுள்ள இச்சை அதன் ஆளுகையுள் இருந்தலின், சுக்ரப் பேருலகம் எல்லா எல்லைகளிலும் முக்கியத்திற்குரியதாக ஆகிறது. அத்துடன், நிவர்த்தி வரைகளிலும் கூட இதன் சிகரற்ற பல ஆதிக்கம் அதிகம் முக்கியத்துவத்திற் குரியதாக ஆகின்ற தென்னலாம்.

இலக் கூறு மிகுந்த சுக்ரன் 'கிருதி' என்னும் தென்கிழக்கு திக்குள் ஆதிக்கம் கொண்டது; வெண்ணிறத்துத் திவ்ய தேச நிறைந்தது. இரஜோ குணம் நிறைந்ததாகப் பிரவர்த்திக்கும்—கிவர்த்திக்கும் பேராதரவாக—கடுகிலைத் தேச அல்லது அருட்சக்தியாக விளங்குகின்றது.

அவ் வழி, கவர்ச்சி மிக்க சோபை-வசீகரம் நிறைந்த தோற்றம்—எவரும் வரவேற்கும் இணையற்ற செல்வாக்கு—உன்னதமான உயர்த்த பெருலகியங்கள்—பரிசுத்தமான சித்த விருத்தி—இடை விடாத உற்சாகம்—ஊக்கம் நிறைந்த கன்மனம்—அபூர்வங்களுக்குரிய புத்திபாக கோர்மைகள்—காலம் மூன்றையும் ஆளும் சக்தி—உயர்த்தாத்த யோசனை—ஆராய்ச்சி கோர்மை—சமயங்களுக்கேற்ற சிந்திருத்த மனப்பான்மை—நிர்மான முன்ன

முடிவு-சுற்றலும்—சுற்பித்தலும்—தன்னல மறுப்பு-விடா முயற்சி-மொத்தத்தில் எதிலும் இனிமை சிறைந்த தன்மை முதலியன சுக்ரனின் இயற் லன்கள் என்ன வேண்டும்.

இவ் இயற்கண் வழி காட்டுவோன்-எனதையும் சாதித்துத் தரும் பெற் றியோன்-மந்திரி (அரசு)-உயர் தெய்வக் கவி-சேர்மை உன்னத்து-உன்னத முன்ன சுற்பனைக்காரன்-கலாரசிகள்-பாடகன்-கடிகன்-மகிழ்வோன்-மகிழ்ச் செய்வோன்-ஆசாரியன் ஆகிய நிலைகளுக்குரியது சுக்ரன். இன்னும்,

பரிசுத்தம் சிறைந்த தெய்வக் காதல்-உண்மையான அன்பு உருக்கம்- ண்கிய பாவம் இவற்றைத் தன் சிறப்பியலிற் கொண்ட சுக்ரனின் பலன்க ளாக மனோதந்தவம்-கட்டுறவு-செய்பாவம்-அச்சியோன்னிய நிலை, இதைச் சுற்றின் எழில் ஆகிய இவற்றைக் கூறலாம். இவ்வழி, முக்கியமாய் எதிர் இனத்து உறவும்-தூறவும்-பிறவும் காட்டும்.

உன்முடி திருஷ்டியும்-பரிசுத்த விருத்தியும்-தன்னலமற்ற தியாகமும் சுக்ரனின் தனி இயற்கணாதலின், உலகு ஒப்பும் அல்லது இனிது ஏற் கும் பெருமையும்-உண்மையான உணர்வும் இதன் பலன்களாகக் கூறலாம்.

அனுபவம் இரஸனை-இது பொதுவியற்க ணாதலின், சமதிருஷ்டி-ஆராய்த்தறியும் அளவின் சக்தி-மதனகலை-தத்துவ ஞானம்-இசை சிருத்த மாதியவற்றைச் சேர்மை காணுவது-அவற்றை முதற்பெரும் குரவன் நிலை- உணர்ச்சிகளை அடக்கி ஆளும் பெற்றி செறி வகுப்பு-வகுத்த செறிகளை அமுல் நடத்துதல் பாலனம்-இனிய சங்கம்-இன்பகரமுன்ன வைபவங்கள்- ஹாஸ்யச் சுவை-செறிமிக்க நிலையில் எல்லோராலும், விரும்பப் பெறுதல்- நடத்தைக்குரிய சுற்பனைகள்-ஆகியன சுக்ரனின் பலன்களாகக் கூறலாம்.

குறிக்கோள்-கட்சியம் இவற்றின் பலன்களாக சுத்திரம் காதற் கனம்-காமம்-போகம்-எதிர் இனத்து சேயர்கள் ஆகியன காணுதற்குரியன வாகும். எனினும், பரிசுத்தத்தன்மை-சுற்று-புலன்மறுப்பு-ஜிதந்திரியத் துவம்-பிரிமசரியம் ஆகிய சிறப்பு மிகுந்த பெருக்குடைகளும் சுக்ரனது பலனாக வீருகின்றன.

இவ்வழி மதனாதிக்கம்-காதல் தொடர்பு-எதிர் இனத்து உறவுகளின் தன்மை-மனோ உலகாசம் இவை சுக்ரனின் இராஜ்யமாய் அந்தப் பலன் களில் மனோகரம் மிக்க காட்சிகள்-சுவர்ச்சிக்குரிய நிலைகள்-இயற்கை வளப் புக்கள் ஆகியன வரும். இன்னும், அவற்றைச்சேர்ந்த அணி சுவல்காரப் பொருள்கள்-பணிதி பாத்திரங்கள்-தனவாடங்கள் மாடமாளிகைகள்-மன ரணைகள்.—கட்டில் மெத்தைகள் வாசனாதிக்கம்.—சாற்கால் ஐந்துக்கள்- பொதுமகளிர் முதலியனவும் கூறலாம்.

கலைகளில் கதை-காவியங்களும்-சுற்பனைக் கவிதைகளும்-யாப்பு அணி களும் இசை சிருத்தங்களும்-கடிப்புகளும்-ஹாஸ்யம் சிரூங்காரம் ஆகிய ரஸங்களும் சுக்ரனுக்கு உரித்தாக வுன்னவாம்.

தனியில் கோள்கள் யாவற்றினும் மிகுத்ததாகலின், வெள்ளி இதன் உலோகமாகவும்-வைரம் இதன் இரத்தினமாகவும் கொள்கின்றனர். இவ்

கூறு நிறைந்த தாசையால் கங்கலம்-ஆதன் வீர்யம்-தேஜஸ் ஆகியன சுக்ரனின் ஆதிக்கத்தில் அமைவன வென்பர்.

நிகர்த்தி எல்லையில் உயர்தரமான வெற்றிகளுக்கு உரியது; கிருஷ்டியின் இரகசியங்களை ஒருவர் உணரும்படி செய்து அவ்வளவையே உன்னதங்களுக்கு வழி நடத்துவதில் சிகரந்தது சுக்ரன்.

இவ்விதம் பலன்களிற் சிறந்த சுக்ரன் பலன் கிழித்துவதில் கோள்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலான துரித முடையது. அதாவது பல சித்திகளின் அளவு அதித தரத்திலும்-சித்திகளும் துரித தரத்திலும் இருக்கும்.

இதன் தனித்த சுபாவமான பலன்களுடன் சேர்க்கைகளில் சேர்ந்த கோள்களின் பலன்களும் கூடிச் சிறக்கவும் கூடும். அதைக் காணும் முன் சுக்ரனின் பலன்களின் சிறப்புக்களுக்குரிய எல்லையை வரையத்தே தெரிவது முக்கியமாகும். அந்த எல்லைகள் ஒரு கிரகத்தின் பலன்களை அளவிட்டுக் கண்டு கொள்வதற்கு உதவியாக விருப்பனவென்று நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். இதை 'ஸ்தி பஸம்' என்று 'பஸ பாகம்' குறிப்பிடுகிறது. பஸ பாக கிரையத்திற்கு முக்கியமான அதனை அடுத்த இதழில் விவரிப்போம்.

(156-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.)

யாகிய வவரத்திரி வவாகரீச நாசீமணிகளுக்கு குரியதாய் போய் விட்டது. அதன் புனிதத் தன்மையைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள். களிமண் பொம்மையும்; கட்டைச் சுண்டது தான் சுண்டலும் பலன்.

தங்களிடமுள்ள செல்வத்தை பிறருக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்காக தற்போது பெரும்பாலார் தங்கள் வீடுகளில் 'கொலு' வைத்து வருகிறார்கள்.

இவ்விதம் கலைமகள் கிருவிழாவை நடத்துவதை விட்டு, "ஹே! பாரத தேவி! ஹே! பரா சக்தி!! உன் தலைகள் தகர்ந்து, இவைகளைப் புனித மாய்க் கொண்டாடி, பாரதமக்கள் உன்னத மெய்கி, உலகில் தலை கிழித்து சகல கலைகளிலும் வல்லவராகி "எனது காடு இந்தியா! "என் இந்தியன்," என மாற்புதட்டிப் பேசுங்காலம் என்னைக்கு வருமோ? கிருபை கூர்ந்து சித்திரம் அருள் செய்காயாக" என்று பிரார்த்தனை செய்தாலும் விமோசனம் ஏற்படும்.

(கு. அழகிரீசாமி மொழி பெயர்த்தது.)

ஒளபா அரசாங்கத்தில், ஒரு காலத்திலே இல்யாஸ் என்ற ஒரு வன் வசித்தான். ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து அவனுக்கு அவன் தகப்பனுர் கல்யாணம் செய்து வைத்தார். அதற்கு ஒரு வருஷத்திற்குப் பின்னுல் இறந்த அவர், தம் மகனுக்கு அதிகமாக சொத்து ஒன்றையும் வைத்து விட்டுப் போகவில்லை. அப்போது இல்யாஸுக்கு ஏழு பெண் குதிரைகள், இரண்டு பசுக்கள், சுமார் இருபது செம்மறியாடுகள் மாத்திரமே இருந்தன. தன் வீட்டை மேல் பார்த்துக் கொண்டுவதித் தவன் கெட்டிக்காரன். எப்படியோ, வெகு சீக்கிரத்தில் அவன் மேலும் மேலும் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தான். அவனும் அவன் மனைவியும் காஸியிலிருந்து இரவு வரைகதும் வேலை செய்வார்கள். எல்லோரையும் விட அதிகாலையில் எழுச்சிருப்பது, இரவு வெகு கோல்கழித்து உறங்குவது எவ்விருந்தார்கள். அவனுடைய செல்வமும் வருஷத்துக்கு வருஷம் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. இம் மாதிரியே காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டே இல்யாஸ் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிறையைப் பணம்சேர்த்த விட்டான். மூப்பத்து ஐந்தாம் வருஷக் கடைசியில் அவனுக்கு 200 குதிரைகளும், 150 மாடுகளும், 1200 செம்மறியாடுகளும் இருந்தன. உலி வேலைக்காரர்கள் அவனுடைய ஆடுமாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டார்கள். உலிப் பெண்கள் பெண் குதிரைகள், பசுக்கள் ஆகியவற்றைக் கடுத்து குதில் வெண்ணெய் பாலுடைசு கட்டி முதலியவை செய்வார்கள். இல்யாஸுக்கு எகலாம் வரான மாக இருந்தன. அந்த ஐல்லாவிலிருந்த ஒவ்வொருவனும் அவன் மீது பொருமை கொண்டான். அவனைப் பற்றி, "இல்யாஸ் ஒரு அறிவுட்டக் காரன்; அவனுக்கு சகலமும் இருக்கின்றன. உலக வாழ்க்கை அவனுக்குச் சந்தேஷகரமாக இருக்கும்" என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருக்கும் ஐனங்கள் கூட அவனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டார்கள். அவனுடைய அறிமுகத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டார்கள். வெகு தூரத்திலிருந்தும் அவன் வீட்டுக்கு விருந்தினர்கள் வருவார்கள். அவன் ஒவ்வொருவரையும் வரவேற்று உணவும் பானமும் அளிப்பான். யார் வந்தாலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்க அவகே குயில், தேசீர், சர்ப்பு, மாய்சம் முதலியவை எப்போதும் இருக்கும். விருந்தினர் வரும் போதெல்லாம் ஒரு செம்மறியாட்டைக் கொண்டு அதன் மாய்சத்தினால் விருந்து செய்வான். சில சமயங்களில் இரண்டும் கொல்லப்படும். அகேசம் பேர் வந்து விட்டால் அவன் பெண் குதிரையைக் கூட விருந்துக் காகக் கொண்டு விடுவான்.

இல்யாஸுக்கு இரண்டு ஆண்களும் ஒரு பெண்ணுமாக மூன்று குழந்தைகள் உண்டு. அவர்கள் எல்லோருக்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்து விட்டான். இல்யாஸ் ஏழையாக இருந்த போது அவன் புதல்வர்கள் அவ

குதிரைப் பாலிலிருந்து தயாரிக்கும் ஒருவித பானம்.

ஹடன் வேலை செய்வார்கள். அவர்களே ஆடுமாடுகளைப் பராமரித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இங்யாஸ் பணக்காரனான பின் அவர்கள் கெட்டுப் போனார்கள். அவர்களில் ஒருவன் குடிசாரான விட்டான். மூத்தவன் ஒரு கலகத்தில் தொல்லப்பட்டு துற்தான். ஒரு பிடிவாதச் சாரியை மணந்தகொண்ட இளையவன் தன் தகப்பனருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்து விட்டான். பின்னால், கொஞ்சகாலம் கூட அவர்களால் ஒன்று சேர்ந்து வசிக்க முடியவில்லை.

அதனால் அவர்கள் பாகம் பிரித்துக் கொண்டார்கள். இங்யாஸ் தன் மகனுக்கு ஒரு வீட்டையும் கொஞ்சம் மாடுகளையும் கொடுத்தான். இதனால் அவனுடைய சூழ்நிலை குறைந்தது. இதற்குப் பின்னால் கொஞ்ச காலத்திற் குள்ளாகவே இங்யாஸின் செம்மறியாடுகளுக்கு ஒரு கோய் வந்து அகோசம் செத்துப் போய் விட்டன விளைச்சலிலும் பசுனில்லை. அந்த வருஷம் குளிர்காலத்தில் அகோச மாடுகள் செத்துப் போயின. கிர்ஜிஸும் அவனுடைய கல்ல குதிரைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டான். இங்யாஸினுடைய சொத்து குறைத்து போய் விட்டது. அது காலத்து நாள் குறைந்து கொண்டே வர அவனுடைய சக்தியும் குன்றி விட்டது; அவனுக்கு எழுபது வயது ஆகும் மட்டும், ஆட்டுத் தோல்களையும் ஐமக்கான்களையும், சேண்களையும் கூடாரங்களையும் விற்பது கொண்டே இருந்தான். கடைசியில் மீதி இருந்த மாடுகளையும் அவன் விற்கவேண்டி வந்தது. தன்னையறி யாமலே தரித்திரனாகி, தான் எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டதை உணர்ந்தான். வயது சென்ற பருவத்தில் அவனும் அவன் மனைவியும் யாருக்காவது ஈழியம் செய்து பிழைக்கும்படி சூய்றது. இங்யாஸுக்கு அவன் தரித்திரனாக உடைகளும், ரோமத்தால் செய்யப்பட்ட ஒரு அங்கியும், ஒரு கோப்பையம், வீட்டுக்குள்ளே போட்டுக் கொள்ளும் மிதியடிகளும், ஜோடிகளும், தன் மனைவி ஷாம்—ஷெமாசியம் தான் மிச்சம். அவளும் இப்போது கிழவியாகி விட்டாள். அவர்களிடம் பாசம் செய்து கொண்ட மகன் ஹா தேசத்துக்குப் போய் விட்டான். மகன் இரந்து போனால், ஆசவே அந்த இரண்டு வயோதிகர்களுக்கும் உதவிசெய்ய ஒருவரும் இல்லை.

அவர்களுடைய அண்டை வீட்டுக் காரன் முகமதுஷா அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டான். முகமதுஷா பணக்காரனும் அல்ல, ஏழையும் அல்ல. ஆனால் செனசரியமாய் வசித்து வந்தான். கல்ல மனுஷன். இங்யாஸினுடைய பழைய உபசாரத்தை நினைத்தப் பார்த்தான். அவன்மேல் இரக்கப்பட்டு, “இங்யாஸ், கீயம் உன் வயது சென்ற மனைவியும் என்னோடு வந்து வசியங்கள். கோடையில் என் வெண்ணித் தோட்டத்தில் உன் சத்திக்குத் தக்கபடி வேலை செய்யலாம். குளிர் காலத்தில் என் மாடுகளைப் பராமரித்துக் கொள். ஷாம்—ஷெமாசி குதிரைப் பாலுக் கறந்து குமில் தயார் செய்யட்டும். உங்கள் இருவருக்கும் உணவும் உடையும் கொடுக்கிறேன். உங்களுக்கு ஏதாவது வேண்டியிருந்தால் என்னிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னான்.

இங்யாஸ் அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்தினான். அவனும் அவன் மனைவியும் தொழிலாளிகளைப் போல் முகமதுஷாவிடம் வேலைக்கு அமர்ந்து கொண்டார்கள். அந்த வாழ்க்கை முதலில் அவர்களுக்குக் கஷ்டமா

கத் தோன்றியது. ஆனால் அது அவர்களுக்கு வழக்கமாய்ப் போனபின் தங்களுக்கு இயன்ற மட்டும் வேலை செய்து வாழ்த்து வந்தார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் தன்னிடம் இருப்பதை முகமது ஷா லாபகரமானதாகக் கருதினான். ஏனென்றால், அவர்களே எஜமானர்களாய் இருந்திருக்கிறபடியால், அவர்களுக்கு எப்படிப் பரிபாலித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரியும். அவர்கள் சோம்பேறித் தனமின்றி முடிந்த மட்டுள் எல்லா வேலையையும் செய்தார்கள். என்றாலும், உயர்த்த வந்தியில் இருந்தவர்கள் இப்படித் தாழ்த்து போனதைக் கண்ட முகமது ஷாவுக்கு வருந்தமாகத்தான் இருந்தது.

ஒரு சமயம் முகமது ஷாவின்னுடைய சில உறவினர்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து அவனிடம் விருத்தினராக வந்தார்கள். ஒரு மூல்காவம் (மூல்காவம் சாஸ்திரி) வந்திருந்தார். முகமதுஷா, இம்யாலிடம் ஒரு செம்மையாட்டைப் பிடித்துக் கொள்வச் சொன்னான். இம்யாஸ் ஆட்டை உரித்து அதைக் கறி சமைத்து விருத்தினருக்கு இட்டான். விருத்தினர் மாகித்தைப் புசித்தபின் கொஞ்சம் தேரீர் அருத்திக் கொண்டார்கள். பிறகு குமில் பருகத் தொடங்கினர். அவர்கள் ஜமக்கானத்தின் மேல் கிடத்தப்பட்ட மெத்தைகள் மீது முகமது ஷாவோடு உட்கார்த்த சம்பாஷித்துக் கொண்டும், கோப்பைகள் விருத்து குமணைச் சுவைத்துக் கொண்டும் இருக்கும்போது, இம்யாஸ் தன் வேலையை முடித்து விட்டு திறத்திருந்த வாசல் வழியாக வெளியே போனான். முகமதுஷா அவன் போனதைக் கண்டு விருத்தினர் ஒருவரிடம், "இப்போது வெளியே போன சிழவனைக் கவனித்தீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம், அவனிடம் கவனிக்க வேண்டிய விசேஷம் என்ன இருக்கிறது?" என்று கேட்டார் அந்த விருத்தினர்.

"இதே தான்—கம்மிடையே அவன் ஒரு காலத்தில் பெரும் பணக்காரனாய் இருந்தான். அவன் பெயர் இம்யாஸ். நீங்களும் அவனைப் 'பந்திக் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம்' என்று முகமதுஷா சொன்னான்.

"ஆமாம். அவனைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவனை இதற்கு முன்னால் எப்போதும் பார்த்தது கிடையாது. ஆனால் அவன் புதிய எங்கும் விரித்து பார்த்திருந்தது"

"ஆனால் இப்போது அவனுக்கு ஒன்றம் கிடையாது. அவன் ஒரு வேலைக்காரனாக என்னோடு வசிக்கிறான். அவனுடைய வயதான மனைவியும் இங்கே தான் இருக்கிறாள்—அவன் குதிரைகளிடம் பரல் கறப்பான்."

விருத்தினர் ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார். அவர் வாய்க்குள்ளே 'சுதோ சுதோ' என்று சொல்லி நிலையை அடைத்துக் கொண்டே சொன்னார்: "அதிர்ஷ்டம் சக்கரம் மாறிய சமூகம் கொண்டே இருக்கிறது. அது ஒருவனைத் துக்கி விடுகிறது; மற்றொருவனைத் தாழ்த்தி விடுகிறது! எல்லாவற்றையும் இழந்ததை நினைத்து இத்தக் சிழவன் வருந்துகிறது இல்லையா?"

“யார் சொல்ல முடியும்? அவன் சாத்தமாகவும், மனச் சமாதானமோடும் வளிக்கிறான்; என்றாகவே வேலை செய்கிறான்.”

“நான் அவனோடு பேசலாமா? அவன் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றார் விருத்தாளி.

“ஏன் கூடாது?” என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்தபடியே, “இல்லை, உன்னை வந்து எங்கனோடு ஒரு கோப்பை குயில் சாப்பிடு. உன் மனைவியையும் இங்கே கூப்பிடு” என்றான் முகமதுஷா.

இல்யாஸ் தன் மனைவியோடு உன்னை துழைந்தான்; தன் எஜமானனோடும், கிருத்தினர்களோடும் பரஸ்பரம் ஆதிர்வாதங்களைப் பரிமாறிக் கொண்ட பின், பிரார்த்தனையை முடித்த விட்டு கதவுப்பக்கம் போய் உட்கார்ந்த கொண்டான். அவனுடைய மனைவி, திரைக்கு மறைவிலேயே சென்று தன் எஜமானியோடு உட்கார்ந்தாள்.

இல்யாஸுக்கு ஒரு கோப்பை குயில் கொடுத்தார்கள்; அவன் கிருத்தினரையும், தன் எஜமானனையும் வாழ்த்திவிட்டு கொஞ்சம் குடித்துக் கொண்டபின் கோப்பையைக் கீழே வைத்தான்.

இல்யாஸோடு பேச விரும்பிய கிருத்தாளி, “நாத்தா, எங்களைப் பார்க்கும்போது பழைய செவ்வமும் தரபோதைய தயாரமும் உனக்கு சூபகம் வரும், வருத்தப்படுவாய் என்று நினைக்கிறேன்” என்றார்.

இல்யாஸ் புன்னகை செய்து விட்டுச் சொன்னான்:

“உங்களுக்கு நான் சத்தோஷம் என்பது என்ன, துரநிர்ஷ்டம் என்பது என்ன என்று சொன்னால் கம்பமாட்டீர்கள். நீங்கள் என் மனைவியைக் கேட்டாக ரொம்ப கல்லது. அவன் பெண். மனதிலுள்ளதை அப்படியே சொல்லி விடுவான். உண்மை முழுவதையும் அவன் உங்களுக்குச் சொல்லான்.”

கிருத்தாளி நிரைப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தார்.

“கல்லது. பாட்டி, இப்போதைய துரநிர்ஷ்டத்தை நினைக்கும்போது பழைய சத்தோஷம் எப்படி இருக்கிறது என்று சொல்” என்று பலமாகச் சொன்னார்.

திரைக்குப் பின்னால் இருந்து கொண்டே ஷாம்-ஷெமாகி பதில் சொன்னான்.

“அதைப்பற்றி நான் நினைப்பது இது தான்: என் கணவரும் நானும் ஐம்பது வருஷங்களாகச் சத்தோஷத்தைத் தேடிச் கொண்டே வாழ்க்கையைக் கடத்தினோம். ஆனால் அதைப் பெறவில்லை; இப்பொழுது நான் கடத்த இரண்டு வருஷங்களாக, எங்களுக்குச் செய்து ஒன்றும் இல்லாமல், வேலைக்காரர்களைப் போல் வாழ்க்கை கடத்தும்போது உண்மையான சத்தோஷத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம். இப்போதைய எங்கள் நிலையை விட கிசேஷமான எதையும் நங்கள் விரும்பவில்லை.”

விருத்தினர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். எஜமானனும் ஆச்சரியப் பட்டுப் போனான்; மேலும், அவன் எழுத்து போய் அந்தக் கிழவியின் முகத்தைப் பார்ப்பதற்காக திரையைப் 'பின்னுக்கு இழுத்து விட்டான். அங்கே அவன் கைகளை மடக்கிக்கொண்டு தன் புருஷனைப் பார்த்த புன்னகை செய்து கொண்டு கின்றான். அவளுடைய புருஷனும் பதிலுக்குப் புன்னகை செய்தான். கிழவி மேலும்,

"கான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். விளையாட்டாகப் பேசவில்லை. ஐம்பது வருஷங்களாக ஆனந்தத்தைத் தேடினோம். காங்கள் பணக்காராய் இருந்தவரைக்கும் அதைக் காண முடியவில்லை. இப்போது எங்களுக்கு ஒரு ஐவேஜியும் கிடையாது. தொழிலாளிகளைப் போன்று வேலையில் அமர்த்திவிடுகிறோம். அதிக சந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கிறோம். இன்னும் விசேஷமாக எங்களுக்கு வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை."

"ஆனால் உங்கள் சந்தோஷம் எதில் அடங்கி விருக்கிறது?" என்று விருந்தாளி கேட்டார்.

"ஏன்? இதில் தான். காங்கள் செல்வமாக வாழ்ந்தபோது என் கணவருக்கும் எனக்கும் பல ஜோலிகள் இருக்கும். அதனால் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசுவோ, எங்கள் ஆத்மாக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ, கடவுளை வணங்கவோ வேரம் கிடையாது. அப்போது விருத்தினர்கள் வருவார்கள். அவர்களுக்கு எந்த உணவை விருத்திடுவது, கம்மைப் பற்றி அவர்கள் குறை பேசாதிருக்க என்ன பாசனிப்பது என்றெல்லாம் யோசிக்க வேண்டி விருக்கும். அவர்கள் போனதற்கு அப்புறம், காங்கள் சரியான படி வேலை வாங்க நினைத்திருக்கும்போது, வேலையை கீட்டி விட்டு என்னை சாப்பாட்டை நினைத்துக்கிடக்கும் வேலைக்காரர்களைக் கவனித்தக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே காங்கள் பாவம் செய்தவர்களானோம். பிறகு, குதிரைக் குட்டியையாவது, பசுவின் கன்றையாவது ஏதாவது ஒரு காய் கொன்றுவிடக் கூடாதே என்றும், திருடர்கள் எங்கள் குதிரைகளை அடித்துக்கொண்டு போய்விடக் கூடாதே என்றும் பயத்தோடு இருப்போம். தங்கள் குட்டிகள் மேல் செம்மறியாடுகள் புரண்டு படுத்துவிடக் கூடாதென்று இரவில் விழித்தெழுந்த பார்ப்போம். எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று கவனித்துக்கொண்ட மாறி மாறி எழுந்திருப்போம். ஒரு கவலை தீர்த்தது என்றிருந்தால் வேறொன்று முனைத்த விடும். அதாவது குளிராகலத்தில் மாடுகளுக்குப் போதுமான தீவனம் சேர்ப்பது எப்படி என்ற கவலை. இதெல்லாம் போக, எனக்கும் என் வீட்டுக்காரருக்கும் ஒத்துப் போகாது. அவர் இப்படி இப்படி காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வார். என் அபிப்பிராயம் அதனின்றும் வேறுபட்டதாய் இருக்கும். பிறகு காங்கள் வாதாடுவோம்—பழையபடியும் பாவம் செய்வது தான். ஆகவே, காங்கள் ஒரு தொத்தாலிவிருத்து இன்னொன்றுக்கும், ஒரு பாவத்திலிருந்து வேறொன்றுக்கும் பிரவேசித்த வண்ணமாய் இருந்தோம். சந்தோஷத்தைக் காண வில்லை"

"எல்லது. இப்பொழுது?"

“இப்பொழுது, என் கணவரும் காணும் காலையில் எழுந்திருக்கிறோம். அப்போதும் ஒருவருக்கொருவர் அன்போடு பேசித் கொள்ளுகிறோம். சண்டை போடக் காரணம் ஒன்றும் இல்லாததால் அமைதியோடு வாழ்கிறோம். எங்கள் சக்திக்கு இலையந்த மட்டில் வேலை செய்கிறோம். அதை எங்கள் எஜமானர் எங்களால் கஷ்டமடையாமல் லாபம் அடையும்படியாக வைத்தோடு செய்கிறோம். காங்கள் வீட்டுக்கு வரும்போது உண்ண உணவும், பருகுவதற்குக் குமிஸும் தயாராய் இருக்கின்றன. அது ஆறிப் போனால் குடாக்க எங்களுக்கு விறகு இருக்கிறது. காங்கள் கோமத்தால் செய்யப்பட்ட ஆங்கி வைத்திருக்கிறோம். பேசுவதற்கும், ஆத்ம சிந்தனைக்கும், பிரார்த்தனைக்கும் எங்களுக்கு கோம இருக்கிறது. ஐம்பது வருஷம் கங்காச் சந்தோஷத்தைத் தேடினோம். ஆனால், கடைசியில் இப்போது நான் அதைப் பெற்றிருக்கிறேன்.”

விருத்தினர்கள் சிரித்தார்கள்.

ஆனால் இவ்வாள் சொன்னான் :

“கண்பர்களே, சிரிக்காதீர்கள். சிரிப்பதற்கு இது விஷயமல்ல—இது வாழ்க்கையின் உண்மை. காங்களும் ஆரம்பத்தில் முட்டாள் தனமாக இருந்தோம். செல்வம் பேரல் விட்டதற்காக அழுதோம்; ஆனால் இப்போது, கடவுள் எங்களுக்கு உண்மையைக் காட்டி விட்டார். அதை காங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்வது எங்கள் மனச் சாந்திக்காக அல்ல; ஆனால் உங்கள் கண்மைக்காக.”

மூல்லா, “இது விவேகமான பேச்சு. சரியான உண்மையை இவ்வாறு சொன்னான். இதே நான் வேதத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார்.

விருத்தினர் சிரிப்பதை கிறத்திவிட்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்தனர்.

ஆலிவர் கோல்டு ஸ்மித்

(Oliver Goldsmith. 1728-1774)

(த. மா. அப்பாவு.)

சில இலங்கிய எழுத்தாளர்கள் திடீரென இலங்கிய உலகம் குறித்து சில கால் பிரகாசித்திருந்து விட்டுப் பின்னர் மறைந்து விடுகின்றனர். மற்றையோர் படிப்படியாக புகழெய்தி அப் புகழ் அழியாத நிலையிலே என்றும் வாழ்கின்றனர். கோல்டு ஸ்மித் பின் சொல்லப்பட்ட பிரிவைச் சார்ந்தவர். முதலிலே எதிரிகளால் 'உணர்ச்சியுள்ள அசுடன்' என்றழைக்கப்பட்டார். ஒருவர் தமாஷாக எழுதினர், 'அவருடைய எழுத்திலே தேவகளை சொட்டுகிறது, முகத்திலே அசுடு வழிகிறது' என்று. ஆனால் சிறிது காலத்திற்குள் மக்கள் இவரது உண்மையான திறனை யுணர்ந்து கருத்து மலிந்த கவிதை எழுதும் கவிஞனாகவும், கவினயிக்க நாடகாசிரியனாகவும், கலந்தரும் காவல் வரைவோனாகவும் பிரபல எழுத்தாளனாகவும் போற்றத் தொடங்கினர். 'பிரயாணி', 'அவன் வெற்றியறவே பணிசிறுன்', 'வேக்பீல்டு பாதிசியார்', 'இங் வுலகவாசி' என்பன அவருக்கு புகழென்னும் வெற்றி தேடித்தந்த கான்கு படைகள். அக் காலத்தில் புகழெய்தி யிருந்த டாக்டர் ஜான்ஸன் இவரைப்பற்றி எழுதுகையில், 'அவரது எழுத்தாடை அழகானதாகவும், அறிவூட்டக் கூடியதாயும், விளக்கமாகவும் விரும்பத் தக்கதாகவும் இருந்தது' எனக் குறிப்பிடுகிறார். கோல்டு ஸ்மித் இறந்த பின்னரே அவரது எதிரிகள் அவரது உண்மையான உயர்வியையறிந்து போற்றுவாராயினர். புலவர்களை வருத்தம் வறமை கோய் இவரையும் பற்றி வருத்தியது. இவரது வாழ்க்கை மிகவும் சஸமானது.

கோல்டு ஸ்மித்தின் தந்தை அயர்லாந்து தேசத்திலுள்ள பாலஸ்மூர் என்னும் களில் பாதிசியாக இருந்தவர். அவரது குணங்களை 'வேக்பீல்டு பாதிசியில் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி கற்கும் வயதடைந்த கோல்டு ஸ்மித், எலிஜபெத் டிலாப் என்னும் ஆசிரியை யிடம் பாடல் கேட்க அனுப்பப்பட்டான். அவன் இவளை 'வழிப்படுத்தக் கூடாத முட்டான்' என்று கூறியனுப்பி விட்டான். பின்னர் தாமஸ் பைரன் (Thomas Byrne) என்னும் ஆசிரியரிடம் அனுப்பப்பட்டான். அவர் ஓர் பழைய போர் வீரன். போரைப் பற்றிய வீரக்கதைகளை பிள்ளைகளுக்குக் கூறி அவர்களை அறிவை வளர்த்தார். அங்கு காட்டுப் பாடல்களையும் இன்னிசை கானங்களையும் கேட்ட கோல்டு ஸ்மித் முதலாவதாக கவிதை எழுத முயன்றான். அவனது மற்றைய கல்வி காட்களை பேட்டரி ஹக்ஸ் என்பவரிடம் கழித்தான். இக் காலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள்தான் 'அவன் வெற்றியறவே பணிசிறுன்' என்னும் நாடகத்தில் பரிணயிக்கிறது.

1744-ம் ஆண்டு டப்ளினிலுள்ள டிரினிடி காலேஜில் ஸைலர் (Sizar) — கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஊழியம் செய்த கல்வி கற்போர்) ஆசைச் சேர்ந்தான். சில காலத்திற்குப் பின்னர் கல்லூரி மாணவர்களில் ஒருவனாகி விட்டான். ஒரு கால் தன்னுடைய விடுதியிலே கண்பர்களுடன் ஓர் தமாஷு காட்சி நடத்தியதால் நீக்கப்பட்டான். சிறிது காலம் வறமையில் உழன்ற பின்னர் மீண்டும் கல்லூரியில் சேர்ந்த 1749-ம் ஆண்டு B. A. பட்

டம் பெற்றான். அங்கு ஓர் பலகையின் மீது தன்னுடைய பெயரைக் தேற்றி விடுக்கினான். அது இன்னும் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவனது தந்தை இரந்து விட்டதால் அவனது தாயால் வேலையற்ற தன் மகனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அவனை ஏதாவதொரு வேலைக்குச் செல்லும்படி அவன் மாமன் தொக்தரவு செய்து கொண்டிருந்தார். அவன் ஓர் பாதிரிட்டம் வேலைக்காகச் சென்ற போது, அவனது உயர்த்த உடையைக் கண்ட பாதிரி அவனை ஏற்றுக்கொண்ட உறுத்த விட்டார். மாமன் அவனை ஆசிரியர் வேலைக்கு அனுப்பினார். இதில் லிருப்பக் கொன்னாத கோல்டு எயித் 'கார்க்'சுகரில் தன்னுடைய குதிரையை விற்றதால் கிடைத்த பணத்தைக்கொண்டு அமெரிக்கா செல்லப் பயணமானார். சுப்பல் தவறி விட்டதினால் சில காலம் ஊர் சுற்றியிருந்த பின் வீடு திரும்பினான். கண்டன் சென்ற நியாயவாதி (Lawyer) தொழில் செய்யும்படி கூறி 50 பொன்னுடன் அவனை அனுப்பினார். டப்ளின் ககர கேளிக்கை விடுதிகளில் அப் பணத்தை செலவிட்டு விட்டு வெறுக் கையுடன் வீடு திரும்பினான். பின்னர் அவன் எழுப்பரோவுக்கு மருத்துவம் பயில் அனுப்பப்பட்டான். அங்கு அவன் தன்னுடைய பாடங்களை விட உடையிலும் கேளிக்கையிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினான். 1755-ம் ஆண்டு கால் கடையாக 'பையில் ஒரு கினி (தக்க காணயம்), கையில் ஒரு குழல், மெய்யில் ஓர் ஆடை'யுடன் தன்னுடைய பெரிய ஐரோப்பிய சுற்றுப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினான். ஓர் ஆண்டு பிரான்ஸ், ஜர்மனி, ஸ்வீட்ஸர்லாந்து, இத்தாலி முதலிய சேசங்களில் சுற்றியிருந்து பிரசங்கங்கள் மூலமும் குழல் வாசித்தும் வாழ்வு நடத்திய பின்னர் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினான்.

பின்னர் கோல்டுஎயித் செய்யாத வேலையில்லை. காடோடி கடிக்கலும், மருத்துவ லெருவனுக்கு உதவியாளாகவும், சிறிது காலம் மருத்துவ னாகவும், அச்சகத்தில் திருத்துவோனாகவும், காடக கோல்டு டொன்றிற்கு ஆசிரியனாகவும், கல்வி பயிலுமிட மொன்றில் ஓர் வேலையில் சிறிது காலமும், பத்திரிகாலயம் ஒன்றில் எழுத்தாளனாகவும் இருத்திருக்கிறான். கடைசியாக கோரமாண்டவில் ஓர் மருத்துவ (Physician and surgeon) வேலையுடைய முயன்ற போது 'வாயக்'கில்லை யென் கிராகரிக்கப்பட்டான். அவனது மீதியான வாழ்காள் பூராவும் இலக்கிய உலகில் பெரும் புசமுடன் சுழிந்தது.

அவனது முதற் பிரசுரம் 'ஐரோப்பிய கல்வியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி' யாகும். இது மக்களிடம் கல்வரவு பெற்று கோல்டுஎயித்தை மீண்டும் எழுதத் துண்டிற்று. பலவிதமான கட்டுரைகளை 'தேனி' என்ற பெயருடன் வெளியிட்டான். அக் காலத்திய சஞ்சிகை பலவற்றில் அவனுடைய கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. 'பொது மக்கள் பேரேடு' (The public ledger) என்ற சஞ்சிகையில் அவன் எழுதிய சினுக்காரனின் கடிதங்கள் பின்னர் 'இவ்வுலக வாசி' (Citizen of the world) என்ற பெயருடன் தொகுத்த வெளியிடப்பட்டது. இது பொது மக்களின் கன் மதிப்பை வாங்கித் தந்தது. பின்னர் 'இங்கிலாந்தின் சரித்திரம்' முதலான துல்களை வெளியிட்டான். 1764-ம் ஆண்டு முதலாவதாக அவன் பிரயாணி (The traveller) என்ற கீண்ட கவிதையைப் பிரசுரித்தான். "ஐரோப்பாவில் ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் ஒவ்வொரு மானிகையிலும் இடம் பெற்ற"

வேப்பீல்டு பாதிரி (The vicar of Wakefield) 1786-ல் வெளிவந்தது. ஒரு சான் கோல்டுஸ்மித் பொருளின்றி வருத்திய காலதது இத்தனை ஓர் பிரசுரார்த்தனுக்கு 80 பொன்னுக்கு டாக்டர் ஜான்ஸன் விற்றுப் பணம் தந்தார் என்ற சொல்லப்படுகிறது.

'வேப்பீல்டு பாதிரி'யை வெளியிட்டதின் மூலம் கோல்டு ஸ்மித் ஓர் கல்வ எழுத்தாளனென்ற பேரை கிடைக்கச் செய்தான். டாக்டர் ஜான்ஸன் அவனைத் தன் கண்பர் குழாத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். இது வரையில் அவன் கவிஞன், கட்டுரையாளன், காவலாசிரியன் என்ற பேர் வாங்கி விருக்கிறான். காடகமும் இயற்றி கற்புகழெய்த வேண்டுமென்றும் கோக்கத்தோடு வெகு சிரமப்பட்டு 'கல்லியலான்' என்னும் காடகத்தைச் சிருட்டித்தான். இது மூத்தைய காடகங்களிலிருந்த மாறுபட்டிருந்தாலும் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதற்குக் கிடைத்த 400 பொன்னையும் தன்னுடைய அறையை அலங்கரிப்பதில் செலவிட்டான். இந்தப் பணம் செலவழித்தபின் 'பாழடைத்த கிராமம்' (The deserted village) என்னும் கவிதையை வெளியிட்டான். அது அழகுடன் முற்றுப் பெற்றிருந்தது.

கோல்டுஸ்மித் வாழ்க்கையின் மீதி காலாண்டுகளும் வேகமாய்ச் சுழன்றன. 1773-ம் ஆண்டு 'அவன் வெற்றியுறவே பணிகிறான்' (She stoops to conquer) என்னும் காடகத்தை வெளியிட்டான். "மூத்தியதை விட, அடிக திறமையுடன் எழுதப்பட்டிருந்தது. கதாபாத்திரங்களின் சம்பாஷணை இனிமையாக அமைந்திருந்தது. விவாப்புடைக்க கதைப்பை யுண்டாக்குகிறது" இது பிரசுரமான உடனே கல்வ பேரையும் கல்வ வருவாயையும் தந்தது. அவன் தனது கடைசிக் கவிதையை முற்றுப்பெற அமைக்கு முன்னரே இறந்த விட்டான்.

1774-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4-ம் தேதி உடல் கலிவிலுல் கோல்டு ஸ்மித் இறந்த பட்டான். மனோவியாதியும் அதிகமான வேலையுமே உடல் கலிவிற்குக் காரணம். அக்காலத்திலிருந்த எழுத்தாளர் அனைவரும் அன்று தங்கத்தி வாழ்த்தனர். இங்கிலாந்த தன் இலக்கிய மைத்தனொருவனை இழந்தவிட்டது. அவனுடைய உடல் கோலிவிலே புதைக்கப்பட்டது. இரண்டாண்டுக்குப் பின்னர் டாக்டர் ஜான்ஸனுல் ஆக்கப்பெற்ற வாக்கியங்க எடங்கிய கிளைவுக்குறி வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் மாதா கோலிவில் கட்டப்பெற்றது.

அவரது இலக்கிய அறிவைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமானால் 'காலத்தாழ்த்த மலர்ந்த பூ' என்றதான் சொல்லவேண்டும். இலக்கிய உலகிற் பிரவேசிக்கும்போது வயது முப்பது-அதாவது வேலை தேடியுலுந்த ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் தோல்வி படைத்த பின்-மருத்தவம், கியாயவாதி, கோவில் ஊழியம், ஆசிரியர் தொழில், கடிசன், குழல் வாசிப்போன்ற முறையிய தொழில்களில் இலக்கிய உலகிற் பதினைத்தாண்டுகளே கழிசுக முடிந்தது. அக் காலத்தில் தன்னுடைய பழக்கால அனுபவங்களை எல்லாம் நீட்டி விருக்கிறான். எந்த மனிதனும் இவனைப்போல் தன்னுடைய துல்களில் தன்னைப்பற்றியே உறிக் கொண்டதில்லை. அவனுடைய துல்களெல்லாம் அழகான உயர்ந்த கடையிலே, ஹால்யம் ததம்ப எழுதப்பட்டிருந்தன. அவை ஏழைமக்கள் மீது இரக்கங்கொள்ளும் விதத்திலே எழுதப்பட்டிருந்தன.

குழந்தைக் கல்வி

(‘கார்த்திகேயன்.’)

அன்புள்ள கோமனா! உனக்கு முடங்கல் வரைந்து கொடுக்கா
யிற்று. வரையவேண்டும் என்னும் எண்ணம் பன்முறை
எழுந்தும் கூடாது போயிற்று. இதற்கு எழுது கருவிகள் விலை யுயர்ந்
தமை, யுத்த அபாயத்தை முன்னிட்டு வீட்டில் பட்டின பக்குக்கள் பலரது
கூட்டம், அதனால் வேலை மிகுதியும் ஒய்வின்மை முதலான பல காரணத்
தான்.

இன்று எல்லோரும் ஆலயத்துக்குச் சென்றனர். அவர் எங்கோ,
யாரையோ பார்க்க வேண்டுமென்று போய்விட்டார். இதுதான் தருணம்
என எழுதலானேன்.

இந்தமுறை இளஞ்சிறுர்க்குக் கல்வி போதிப்பதைக் குறித்துச் சொல்
லுகிறேன். நம்மைப்போல் தாய்மைப்பெற்ற பெண்பாலார்க்கு இது
மெத்த அகத்தியம். வனெனில் குழந்தைக்கல்வி இனம்பருவத்தே தன்
அன்னை பாலன்றோ தொடங்கப் பெறுகின்றது!

முதலாவது குழந்தைகள் உடல்திலையில் தாய்மார்தன் தம் கருத்தைச்
செலுத்தவேண்டும். கல்வ உடலும் போதிய திடமும் பெற்றிருந்தா ல்
லது குழந்தைகள் கற்பது எவ்வளம்? ஆதலால் போதிய உடலுறுதி
பெறும் வண்ணம் தாய்மார்தன் கவனிக்கவேண்டும்.

இளங்குழந்தைகளுக்கு எங்கோமும் உண்பதிலும், தின்பண்டங்களை
அடிக்கடி கவையப்பதிலும் விருப்ப மிருக்கலாம். அதற்காக அவர்கள் வீட்டி
லுள்ள தாய்மார்களையோ, தங்களுக்குச் சலுகையுள்ள அத்தை, பாட்டி
போன்ற பெரியோர்களையோ துன்பப்படுத்தினர். இதற்கு அஞ்சி சில
மாதர்கள் தம் குழந்தைகளுக்கு எப்போதும் உணவுப் பண்டங்களை ஏழல்
கிக்கொண்டே விருப்பர். வேறு சிலர் குழந்தைகள் கன்றாய்த் திட்டுவல்
தானே கல்ல பலசாலிகளாக வளர்வர் என்றெண்ணிக் குழந்தைகளுக்கு
அடிக்கடி ஆகாரம் ஏதேனும் அளித்தவண்ண மிருப்பர். இப்படிச் செய்
பவர்களே உண்மையில் தங்கள் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கும், சுதந்திரிக்கும்
கேடு குழப்பவர்களாகின்றனர். உணவை மிதமிஞ்சிக் கொண்டவதால் குழந்தை
களின் ஜீரண உறுப்புக்கள் எத்தகைய அல்லலுறும் என்பதை இப்பேதை
கள் உணர்வதில்லை. கோமனா! குழந்தைகள் நோயின்றி, ஒழுங்கின்றி
உண்பதால் அவர்கள் பற்பல கோய்சளுக்கானாகி பெற்றோர்க்கும், மற்
றோர்க்கும் பெரிதும் இடர் விளைப்பதை நீ கண்டதில்லையா? சிறுவர்
உணவு அவரவர் பருவத்திற்கும், தேக நிலைக்கும் தக்கபடி யிருக்கவேண்
டும். அடிக்கடியும், அளவுக்கு மிஞ்சியும் உண்ணக் கொடுப்பது மதிவீசம்.

அடுத்தபடியாக சிறுவர்கள் ஒடியாடி விளையாட போதிய இட
மிருக்கவேண்டும். வீட்டருகில் அல்லது வீட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்
டத்தில் குழந்தைகள் தம் மனம்போல் விளையாடவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்
தில் கூட அவர்கள் விளையாடுவதற்கான விளையாட்டிடங்கள் கட்டாயமாக
வேண்டும் என்பது கல்விச் சட்டங்களில் ஒன்றல்லவா! விளையாட்டில்
அவர்கள் உறுப்புக்கள் வலுவடைகின்றன. எனும்பும், தசையும் வளர்ச்சி

யும் உறுதியும் பெறுகின்றன. உடனோடு உள்ளமும் உரம்பெற்ற அவர் களைச் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாயும், ஆரோக்கிய முன்னவர்களாயும் செய்கின்ற த்.

குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கென்று அவர்கள் கையாளும் பொருள் கள் என்னென்ன வென்பதையும் பெற்றோர் கண்காணிப்ப தவசியமாகும். சில தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளை அழுதை, பிடிவாதம் முதலான இயல்புகளைக் கண்டு மனம் கொத்து 'இவர்கள் ஏனோ கம்மை இப்படிப் படுத்துகின்றனர்' எனத் தமக்குள்ளே புழுங்குகின்றனர். இத்தகையோர் தங்கள் புதல்வர் எங்கேனும் விளையாடச் சென்றவிட்டால் கவம்; சற்று நேரமாகிலும் அவர்கள் தொல்லைவீன்றி கீம்மதியார்க ளிருக்கலாம் எனக் கருதுகின்றனர். இவர்கள் அறியாமைக்குப் பெரிதும் இரங்குகின்றேன்.

உண்டநேரம் போக எங்கேனும் தொலைந்தால் போதும் எனத் தாய் மார்கள் கிளைப்பார்களானால் அதைவிடப் பேதைமை வேறென்றில்லை. குழந்தைகளைக் காத்தல் தம் கடமை என்பதை எத்தத் தாயும் உணர்வான். எனவே குழந்தைக்கள் விளையாட்டில் ஈடுபட்டாலும் அவர்கள் மீது கவனம் இருக்கவேண்டும் தாய்மார்களுக்கும். சிறுவர்கள் உபயோகிக்கும் விளையாட்டுப் பொருள்களில் எத்தனையோ அபாயகரமானதும் உண்டு. எடுத்துக் காட்டாக கண்டு ஒன்றை விவரிக்கிறேன்.

'கிட்டிப்புன்' விளையாட்டு என்று ஒரு விளையாட்டு உண்டு. கிட்டி எனப்படுவது ஒரு முழ சீனத்திலுள்ள சற்று கனத்த கோலாகும். 'புன்' எனப்படுவது உருண்டையான அல்லது சற்று சீண்ட மரக்கட்டை யாகும். அந்தப் 'புன்னை' கிட்டிகொண்டு அடிப்பர். அப்போது அந்தப்புன் செடுத் தூரம் விரைந்த செல்லும். இந்த விளையாட்டில் அந்தப் 'புன்' சிறுவர்க ளது கண் முதலான துட்பமான உறுப்புக்களைத் தாக்கி விடுமானால் அத னால் எத்தகைய அபாய முண்டாகும்? 'கோவெடுத்த பின்னை குருடு' எனத் தமிழ்காட்டில் ஒரு பழமொழியும் உண்டல்லவா?

இன்னும் பார்! திபாவளிபோது சிறுவர் எத்தனைவிதமான வாணங் களைக் கொளுத்துகின்றனர்! அதனால் உண்டாகும் ஆபத்து என்ன சாதா ரணமானதா? எத்தனையோ சிறுவர் 'மண்ணை உடைத்தது, பல் போயிற்று, முகம் கருகிற்று,' என அந்த கல்ல தினத்திலே அவர்கள் கொண்டு வரும் செய்தி மனதுக்கு எப்படி யிருக்கும்?

ஆதலால் அபாயமற்ற விளையாட்டுப் பொருள்களை உபயோகிக்கு மாறு செய்வது தாய்மார்கள் கடமை யாகும்.

விளையாட்டால் சிறுவர்கள் கல்ல திடம் பெறுவதன்றி, பல உண்மை களையும் அனுபவத்தால் பெறுகின்றனர். அனுபவத்தில் பெறும் கல்வி இனம் உள்ளத்தில் நன்கு பதியுமல்லவா? இரண்டும் இரண்டும் காங்கு என்று காம் அவர்களுக்கு போதிப்பதைக் காட்டிலும் அவர்களை விளையாட்டில் தெரித்தகொள்வது சரியதானோ!

கோமனா! காவிலுக்குச் சென்றிருந்தவர்கள் அநோ வத்துவிட்டார்கள. அடுத்தமுறை தொடர்ந்து எழுதுகிறேன்.

உனது அன்புள்ள சிவசாமி.

ம ர ண இ ர வு

(ஈழத்து-வை. சி. வை.)

(சென்ற மகா யுத்தத்தில் கடந்த ஆகாய விமானப் போரில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களில் ஒருவரானவரும், 'டெயிலி மெயில்' (The Daily Mail) என்ற ஆங்கில வெளியீட்டின் உதவி ஆசிரியராகவு மிருந்த 'பால் பீஷர்' (Paul Bewsher) என்பவர் எழுதிய 'நாக்ஸ் மார்டிஸ்' (Nox Mortis) என்ற ஆங்கிலக் கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பு.)

விரைந்து மாண்டிடவே மாலை விளங்கிருள் வளரவானில்
வரைந்துமான் மதிவந் தெய்த வயங்கேரா மாது கொண்ட
பரதெழில் காட்டுஞ் செய்ய பட்டெனு மாதைமீது
மிரந்துமுன் எழுமின் போத்த நிலவிய ஒளியைக் கான்று. 1.

வெள்ளிய மறுகிணுந் வியத்தரு தேரை யூரப்
பள்ளியில் இரவுக் காலப் பறவைகள் இனத்தைக்கூட்ட
உள்ளினின் மரத்தை வெளவ்வால் உறுசிற கடித்துச் சுற்றக்
களளரின் எலிகள் போத்த களஞ்சியச் சாலை நின்று. 2.

இரவுலாம் பறவை யொத்தே எழுந்துயான் சுழன்று வானில்
உரவிலா திருண்டே யென்றும் வலகியல் அறியா நாட்டில்
பரவியே கொல்லும் வெம்ப பண்டிலா கஞ்சந் தன்னை
விரவியே மிரக்கமின்றி வீசினேன் சாலவெல்லாம். 3.

வேகமாய் இறக்கை சுற்ற விரைந்தெழுந் தார்த்தொ வித்தே
ஏகமாய் இருளிற் செல்லற் கின்புறம் வண்டே போல
ஆககை யோதை தோன்ற அல்லெலாம் நானு கையப்
பாகமே பிறக்கை யெய்த் பருப்பொறி விண்ணி னீந்தார். 4.

இறப்போடி நக்கண் துன்பம் இவையெலா மீந்தே அன்றார்
திறஞ்சிறி தறியே னாகிச் சிதைத்தனன் குருடே யாகி
மறவிலா அனேக வுள்ளம் மல்கின துன்ப வெள்ளம்
இறந்தவர் எழுக ! அந்தோ !! எழில்பெற வாழ்க ! அந்தோ !! 5.

மும்மையும் வெறுக்குந் தீங்கு முறையிலாப் போரே யாகும்
இம்மைய வென்னை விண்ணின் நிறைத்திட வுய்க்கும் சாவை
செம்மைசெய் நல்ல மீனே தெற்றெனக் குணக்கில் வாராய் !
வெம்மைசெய் இறப்பினின்று விலகவே மக்கட் கூட்டம். 6.

துறிப்பு:—(2) பள்ளியில்—துக்கமில்லாத. உள்ளினின்—நினைத்தவி
ளும் வேகமாய். (6) இம்மைய என்னை—இந்தப் பூமியில் உள்ள என்னை.

சிவராமன்

(L. V. S. மணியன்)

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.)

கோம:—“எங்காத்துக்கு இவர் பிணைக்கு வருவது வழக்கம். ஜூரம் என்று சொன்னார். காலுக்காக வரவில்லையே, இப்படிப்போறமே, பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன். யாரிடம் மருத்துவாங்கிக் கொடுக்கிறேன்.”

நர்மா:—“எங்க நிலைமைதான் உனக்குத் தெரியும். நான் எங்கே விரும்பு இங்கிலிஷ் வைத்தியத்துக்குப் போகிறது? காட்டு வைத்தியம் தான் பார்த்தேன், மருத்து பிடிக்கவில்லை, கேற்றையிலிருந்து ஜூரம் சித்தவேயில்லை.”

கோம:—“நான் எங்க டாக்டரைப் பார்த்தேன் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் பீலிக்குத் தலையிடுப் படவேண்டாம். காலியாகிறது நான் போய் விட்டு வருகிறேன்,” என்று காலுக்காகச் சொல்லிவிட்டுக் கிளம்பினான்.

ஆனால் தங்கள் வீட்டு டாக்டரைக் கூப்பிட்டால் சட்டாயம் அப்பாவுக்குத் தெரிந்து விடும் என்று பயந்தான். அவன் சிவராமனை வந்து பார்த்ததே தெரியக்கூடாது என்றும், டாக்டரை அழைத்துக் கொண்டுபோனது எல்லாம் தெரியலாமா? சிவராமன் தேக்கிலையோ அவளுக்கு ரொம்பவும் கவலையைக் கொடுத்தது. பணியில்லாமல் வேறு எந்த டாக்டர் வீட்டிற்கு வருவான்? என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. சித்தித்தான். பள்ளிக் கூடம் போகும் வழியில் இருக்கும் மார்வாடி கடை ஞாபகம் வந்தது. அந்த மார்வாடி கடையில் போய், தன் போட்டிருந்த இரண்டு சவரன் கொடுத்து மோதிரத்தை மூப்பது ரூபாய்க்கு கிற்றான். டாக்டர் சாகஸனை அர்ஜுன்ட் கேஸ் என்று ஐந்தரூபாய் பீஸ் கொடுத்த அழைத்த வந்தான். டாக்டர் சிவராமனைப் பார்த்துவிட்டு, “பயமொன்றுமில்லை, இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் இந்தமாதிரி ஜூரம் வருகிறது. நான் ஆபீஸ் பையனிடம் மருத்து கொடுத்து அனுப்புகிறேன்,” என்று போய்விட்டார். கோமனும் மீதியிருந்த இருபத்தைத்த ரூபாயையும் நர்மாம்பாளிடம் கொடுத்து, சிவராமன் மருத்திற்காகவும் வேறு செலவிற்காகவும் வைத்தக் கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு, தானும் அடிக்கடி வந்து பார்ப்பதாகவும், ஆனால் தான் வந்தது வேறு ஒருவருக்கும் தெரிய வேண்டாமென்றுஞ் சொல்லிவிடை பெற்றுக்கொண்டு பள்ளிக் கூடம் போய்விட்டான்.

இன்றையதினம் மோதிரத்திற்காக என்ன பொய் கோமனம் சொல்லப்போகிறது என்று பார்ப்போம்.

சாயத்திரம் கல்யாணராமையர் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும், சுந்தரியோடு கேலியும் பரிசுடமுமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அங்கே கோமனமும் வந்து கொண்டான். தமாஷாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுதான் சமயமென்று கோமனும், “அப்பா என்னுடைய மோதிரம் மத்தியானம் பள்ளிக் கூடத்தில் எங்கோ கழுவி விழுந்தவிட்டது. நான்

எவ்வளவு தேடிப் பார்த்தும் அகப்படவேயில்லை, அப்பா" என்று கொஞ்சிக் கொண்டே சொன்னான்.

கய்யாணராமய்யர் ரொம்ப குஷியாக இருந்ததால் "போனால் போகிறது. நான் ஹெட்மாஸ்டருக்கு லெட்டர் எழுதி விசாரிக்கச் சொல்லுகிறேன். நீ இப்போ இந்த மோதிரத்தை போட்டுக்கொன்." என்று தன் கண்ணிரளவில் இருந்த வைரமோதிரத்தைக் கழற்றிக்கொடுத்தார்.

திங்கட்கிழமை காலை யில் கேஷனல் ஹைஸ்கூல், ஹெட்மாஸ்டர் ரொம்ப யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். பள்ளிக்கூட ரேர்த்திற்கு முன்னதாகவே வந்து 'ஓ' வென்று இரைச்சல் போட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்த பையன்கள் பேரில் எல்லாம் 'சன்-பிள்,' என்று விழுந்தார். பாவம் பியூன் முனிசாமி மீதகூட நாய்போல் நடந்து கொண்டார். இவ்வளவிற்கும் காரணம் அன்று சப் கலெக்டரிடமிருந்து வந்த நிறு கடிதமே. பிறகு மற்ற உபாத்தியாயர்களுடன் சேர்ந்து ஆலோசித்து கீழ்க்கண்ட ஸ்கூலரை விடுத்தார்.

"நான்காவது பாரம் 'வ' செக்ஷனில் படிக்கும் கோமனத்தினுடைய, இரண்டு சவரன் பெறுமான தங்க மோதிரம், வெள்ளிக்கிழமை மத்தியானம் பள்ளிக்கூடத்தில் எங்கோ கழுவி விழுந்த விட்டது. அதைக் கண்டெடுக்கும் மாணவனோ, அல்லது மாணவியோ, கோமனத்திடம் மோதிரத்தைக் கொடுத்தால், அவன் மிகவும் கன்றியுடைவனாக யிருப்பான்."

என்ன வேடிக்கை பாருங்கள்! ஆட்டைத் தோளில், போட்டுக் கொண்டே, தேடுவது போலல்லவா யிருக்கிறது இது.

பள்ளிக்கூடம் போகும் சமயத்தில் காலைத்து பையன்கள் சேர்ந்து கொண்டு, பெண்பிள்ளைகளை 'கலாட்டா', செய்து கொண்டுபோவதைத் தினத்தோறும் நாம் ரோட்டில் பார்க்கிறோம். ஒரு பையன் சொல்கிறான்: "டேய், பிள்ளைப் பாருடா? லீலா சிட்னிஸ், போல இருக்கு." இன்னொருவன்: "இல்லேடா, 'பிரம்மசாரி'யில் மீனாக்ஷி போல இருக்கு" என்பான். உடனே 'கொல்' என்று எல்லோரும் சிரிப்பார்கள். கடுவில் ஒருவன் "டேய், 'அம்பிகாபதி' பார்த்தையாடா", என்று அர்த்தமில்லாமல் கேட்பான். அதற்குள் மற்றொருவன், "கடையைப் பாருடா, கண்ணம்பா, தாண்டா," என்பான். மறுபடியும், மாணவர்களிடையே ஒரே சிரிப்பு.

பாவம் பெண்கள் தலையைக் குனிந்துகொண்டே இதைமெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு செல்வார்கள். இந்தமாதிரி "வெறும் வாயை மெல்லுகிறவர்களுக்கு, கொஞ்சம் அவல் கிடைத்தது போலிருந்தது" மேற்கண்ட ஸ்கூலர். பள்ளிக்கூடம் வரும்போதும் போகும்போதும், காரிலேயே கோமனம் போனதால், மாணவர்களுக்கு அவளை 'கிண்டல்', செய்ய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

பள்ளிக்கூடப் பையன்கள் அகேசமாக எல்லோருக்கும் இப்பொழுது ஒரு மோதிரம் கீழே அகப்பட ஆரம்பித்தது. எப்படி தன் கையில் போட்டிருக்கும் மோதிரத்தையே அகப்பட்ட மோதிரமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவான். நான் போட்டுக் கொண்டாமலிருந்தால் தனது கண்ணிடமிருந்து மோதிரம் வாங்கிக் கொள்ளுவான். அந்த மோதிரத்தை

எடுத்துக்கொண்டு கோமனும் வரும் சமயம் பார்த்த அவனிடம்போய் “இது உன்னுடைய மோதிரம் தானே,” என்று கேட்பான். பாவம், கோமனும் தலையைக் குனித்துக்கொண்டே, மோதிரத்தைப் பார்க்காமல் கூட, ‘இல்லை’ என்று தலையாட்டி விடுவான். இன்னும் கொஞ்சம் துணிச்சலான பையனு யிருந்தால், கோமனும் மோதிரம் தன்னுடைய தல்ல என்று தலையாட்டின தும், “பின், உன் மோதிரம் எப்படி யிருக்கும்? வேஷமேண்டி போட்ட மோதிரமா, என் போட்ட மோதிரமா, கிளாவர் மோதிரமா?” என்று ஏதோ தான் பெரிய துப்பறிபவன் போலவும், தன் கையிலேயே அவன் சொல்லும் அடையாளமுள்ள மோதிரம் அகப்படப்போவது போலவும் நினைத்தக்கொண்டு அவனுடன் சிறிதுகேரம் பேசுவதற்காக, அன்பான். ஆனால் கோமனும் ஒன்றிற்கும் பதில் சொல்லாமல் ‘விர’ என்று போய் விடு வான். ஆனால் இந்தமாதிரி உபத்திரவம் அதிகமாகவே தன் தகப்பனா ரிடம் சொல்லி, “தனது மோதிரம் அகப்பட்டு விட்டதாகவும், இனிமேல் மாணவர்கள் மோதிரம் தேட வேண்டாமென்றும், இதுவரையில் தேடுவ தற்குப் பட்ட சிரமம் போதமென்றும்” மதபடியும் ஸ்கூலர் விடச் சொல்லி ஹெட்மாஸ்டருக்குக் கடிதம் வாங்கிக் கொண்டுவந்து கொடுத்த பிறகுதான் அந்த உபத்திரவம் சீக்கிறது.

திறி, சிவராமனுக்கு ஜூரம் தணிந்து விட்டது உடம்பு ரொம்ப பல ஹீனமாக இருந்தது. ரொம்பவும் இளைத்துப் போய்விட்டான். கை கால் கள் மிகவும் ஒய்த்து போயிற்று. கடக்க சக்தியில்லை. அதனால் அவன் பிணைப்புக்குப் போகவில்லை. உடம்பிற்குக் கொஞ்சம் தெம்பு வந்தபிறகு போகலாமென்று தர்மரம்பான் சொல்லிவிட்டான். சிவராமனுக்கு கன்றாக தன் நினைவு வந்தபிறகு, கோமனும் அங்கு வரவேயில்லை. வர வேண்டா மென்று இல்லை. அவனால் வர முடியவில்லை. சகவாஸம் கிடைக்கவில்லை. உடம்பு கொஞ்சம் செவ்வரியமாக இருந்தது என்று கேள்விப்பட்டதும் போய், பார்க்கவேண்டும், பார்க்க வேண்டுமென்று எண்ணினான். ஆனால் அவனுக்கு வர ஒழியவில்லை.

ஒருகான், மந்தியானம் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து சிவராமனைப் பார்க் கப் போனான். அந்த சமயத்தில் தர்மரம்பான் வீட்டிலில்லை. கடைக்கு ஏதோ சாமான் வாங்கப் போயிருந்தான். ‘அம்மாயி’, என்று உப்பிட்டுக் கொண்டே கோமனும் உன்சே றுமழுந்தான்.

சிவராமனுக்கு கடுமையாக ஜூரம் அடித்ததால் கொஞ்சம் காத அடைத்துக் கொண்டிருந்தது. கோமனத்தின் குரல் அவனுக்கு யாரென்று தெரிந்ததொன்ற முடியவில்லை. விழித்தக்கொண்டே படுக்கையில் படுத் தக் கொண்டிருந்தவன் கோமனும் குரலை கேட்டு ‘யாரது?’ என்று எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டான். கோமனும் அதற்குள் எதிரில் வந்துவிட்டான். சிவராமனைப் பார்த்துவிட்டு, ‘ஒருவருமில்லை, காந்தான்’, என்றான்.

சிவராமன்:—“ஓ, சீ, தானா! ஜூரமாயிருத்ததால், காத அடைத்துக் கொண்டாற்போ யிருக்கிறது. உன் குரலை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. அந்த காற்காலியில் உட்கார்,” என்றான்.

கோமனும் காற்காலி வேண்டாமென்று மூலையில் சாத்தியிருந்த பாயை எடுத்துச் சிவராமன் எதிரில் போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

கோமளம்:—“அது சரி, இப்பொழுது உங்கள் உடம்பு எப்படி யிருக்கிறது?” என்றான்.

சிவரா:—“தேவிலே. எல்லாம் உன்னுடைய புண்ணியத்தால் தான் என் உடம்பு யிருந்த நிலையில் நான் பிழைப்பேன் என்று நான் கொஞ்சம் உட்கிணக்கவில்லை.”

கோம:—“ஆமாம், ஜூரம் அடித்தவர்களெல்லாம் செத்துப் போய் விட்டார்களாக்கும்,” என்று சிரித்தான்.

சிவரா:—(சிரித்துக்கொண்டே) “செத்துப் போகவில்லை. ஆனால் அன்றைக் கொருநாள் ஜன்னிகூட கண்டு விட்டதாமே. அம்மா நான் அன்றிக்கி பிழைப்பேன் என்று கிணக்கவில்லையாம். நீ பணம் கொடுத்து உதவி செய்யாவிட்டால் நான் என் தாய்க்குப் பிள்ளையாய் இன்றைக்கு இருக்கமாட்டேன்.”

கோம:—“போதும், முகஸ்துதி எனக்குக்கூட அன்றிக்கி ரொம்ப பயமாகத்தான் இருந்தது. அம்மா எங்கே, ஆத்திலே இல்லையா?” என்றான்.

சிவரா:—“இல்லை. அம்மா கடைக்குப் போயிருக்கிறான். நீ ஏன் ரொம்ப நாளைக் கடைக்கு கல்ல கிணவு வந்தபிறகு வரவேயில்லை. நீ தான் வரவில்லையே! நாமாவது பிணைக்கு வந்த என் கன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளலாமென்றால், அம்மா கண்டிப்பாக இப்பொழுது பிணைக்குப் போகக்கூடாது என்று சொல்லியிட்டான் எனக்கும் உடம்பு தன்னில்லை.”

கோம:—“அப்படியேதாவது, அசட்டுப் பிசட்டுன்னு, ‘நான் உனக்கு என்றைக்கும் கடமைப்பட்டவன்; உயிருள்ள வரையில் நீ செய்த உதவியை நான் மறக்கமாட்டேன்; உன்னாலேதான் நான் உயிர் பிழைத்தேன்; நான் இதற்காக என்ன கைமாறு செய்யப் போகிறேன்’ என்றெல்லாம் ஆத்திலே வந்து உளறி வைக்கப் போகிறேன். முன்னாடியே அந்த உளறலை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு விடலாமென்று வந்தேன். நான் இங்கு வந்த போவது அப்பா, அம்மாவைக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் என் மாணம் கப்பலேற வேண்டியது தான். இதைப்பற்றி நீங்கள் எங்கும் மூச்சு விடக்கூடாது. நான் இப்போ பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வருகிறேன். பள்ளிக்கூடத்திற்கு காரியாகிறது. நான் போய்விட்டு வருகிறேன்” என்று கிணம்பிஞன்.

சிவரா:—“எனக்கு உடம்பு, சரியாக தேவிலையாகிற வரையில் அடிக்கடி வந்துபோ.”

கோம:—“சரி, ஆகட்டும்,” என்று போய்விட்டான்.

அவன் போனபிறகு சிவராமனம் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். தாய் தந்தையர்களுக்குத் தெரியாமல் ஏன் கோமளம் தனக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும்? தன்னைப்பற்றி அவளுக்கு அவ்வளவு அக்கரை எதற்கு? இவ்வளவு அக்கரை எடுத்துக் கொள்வதால் அவன் தன்னை கேசிக்கிறான் என்று சிச்சுபமாகத் தெரிகிறது. அவனும் தான் கேசிக்கிறான். ஆனால் தன்னுடைய நிலைமை என்ன? அவனுடைய அந்தஸ்து என்ன?

சப் கலெக்டர் பென். கல்யாணராமையர், தினந்தோறும் பிணை யெடுத்து ஸ்திரீயிக்கும் தனக்கு, தனது அருமைக் குமாரியைக் கொடுப்பாரா? கொடுக்கலாமென்று கிணக்கத்தான் கிணப்பாரா? இல்லை, கோமளம்,

தன்னை மணக்க விரும்பினால் அவரது அத்தன்துக்குக் குறைவான தனக்கு கல்யாணராமய்யர், கல்யாணம் செய்துகொடுப்பாரா? என்று ஒரு சமயம் அவனுக்குத் தோன்றிற்று. மற்றொரு சமயம், 'உன்னை கேசிக்கவிலில்ல; உனக்குப் பரிதாபப்பட்டு, கோமனம் உதவி செய்தான். ராத்திரிக் கஞ்சிக் குக்கட பிணை பெருக்காவிட்டால் வழியில்லாத உனக்கு ஒருகாலும் கோமனம் கிடைக்கமாட்டான். பேசாமல் கிட்டாததை வெட்டென மறந்து விடு,' என்று அவன் மனது சொல்லிற்று. இவ்விதமாக சிவராமனின் மனம் ரொம்பவும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஒருமாதம் ஆயிற்று. சிவராமன் சொஸ்தமடைத்து விட்டான். பழைய படியும் பிணைபெருக்கப் போய்க் கொண்டிருந்தான். சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போது கோமனமும், சிவராமனும் எதைப்பற்றியாவது பேசுவார்கள்.

ஒருகால் சிவராமன் வீட்டில் இல்லாத சமயம், "உங்க பிள்ளை இருக்கிறாரா அம்மாயி," என்று கேட்டுக்கொண்டே கோமனம் உங்கே வந்தான். தர்மம்பான் "இல்லை. வெளியே எங்கேயோ போனான். இப்ப வருகிற சமயம் தான். ஏன் நிக்கறே? இப்படி வந்து உட்காரேன். என்ன விஷயம்," என்றான்.

"ஒன்றுமில்லை, ஒருவேலை, விஷயமாக அவருடன் பேசவேண்டும், எனக்கும் பள்ளாக் கூடத்திற்கு காயியாகிறது. அவர் வருவதற்கு ரொம்ப காயியாகுமா என்ன?" என்றான்.

"அவன் போய் ரொம்ப காயியாகிறது. அப்பவே வந்து விடுகிறேன் என்றான். இப்ப வந்துவிடுவான். செக்கை காயியிரு" என்று தர்மம்பான் வாயை மூடி முன்னமே சிவராமன் கதவைத் திறந்துகொண்டு வருவதைப் பார்த்து "அதோ வந்துவிட்டாண்டி, அம்மா," என்றான்.

சிவராமன் கோமனத்தைப் பார்த்தான். உட்கார்ந்திருந்த கோமனம் எழுந்து வின்றுகொண்டான். "என்ன, சமாசாரம் கோமனம். எங்கே வந்தே?" என்றான் சிவராமன்.

கோமனம்:—"உங்களிடம் ஒரு விஷயம் பேசவேண்டும், அப்பா ஆபீஸிலே ஏதோ வேலை காலியிருக்கிறுப்போல யிருக்கு இன்றைக்குக் காலியில், ரொம்ப பேர் அப்பாவை வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தா. அப்பா சாப்பிடுமேபோது, "உங்களை என்ன ரொம்ப பேர் காலம்பற வந்து பார்த்துக்கொண்டு இருந்தானே. இன்னிக்கி ஏதாவது பார்டியா," என்று அம்மா கேட்டான். "பார்டி ஒன்றுமில்லை எங்க ஆபீஸிலே ஒரு வேலை காலியிருக்கு. அதற்காகத்தான் அவ்வளவு பேர் வந்தது. இது என்ன வேலை. அதிரஷ்டயிருந்தால், என்னைப்போல ஆகும். ஆனால் எனக்கு இன்றைக்கு வந்தவா, ஒத்தரும் பிடிக்கவில்லை, உனக்கு யாராவது தெரிஞ்சவா இருந்தா சொல்லு. பண்ணி வைக்கிறேன். கம்ப பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு யிருக்கட்டும்," என்று அப்பா சொன்னா, அம்மா யோசனை பண்ணி சொல்லித்தான் என்று சொல்லி யிருக்கிறான். நீங்க வந்து இன்றைக்கு சாயத் திரம் போய் அப்பாவைப் பாருங்கோ. அம்மாவும் யிருப்பான். ஆனால் நான் சொன்னதாகச் சொல்லக்கூடாது. கேள்விப்பட்டதாகச் சொல்லக்கூடாது. இதைத்தான் சொல்லவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன், காயியாகிறது. நான் போகவேண்டும்," என்று டீரஸ் புரப்பட்டான்.

“கோமனம், எனக்காக எவ்வளவு கஷ்டம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறாய்? என் உயிரைக் காப்பாற்றினாய். அந்த உயிருக்கு உணவும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டாய். என் ரொம்பவும் ஏழை. இதற்கெல்லாம் பிரதியுபகாரம், என்னால், உனக்கு என்ன செய்ய முடியும்?” என்றான் சிவராமன்.

கோமனம்:—“ஒன்றே, ஒன்று இருக்கிறது. அதை கேட்கிற நான் வரும்போது கேட்கிறேன். சாயந்திரம் மறக்காமல் வருங்கள், பன்னிக் கடத்திற்கு காழியாகிறது. போய்விட்டு வருகிறேன்,” என்று போய் விட்டான்.

அன்றையதினம் சாயந்திரம் சிவராமன் கோமனம் வீட்டிற்கு போனான். கல்யாணராமய்யர், கடத்தில் ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து கொண்டு, சுந்தரியுடன் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். சிவராமனைப் பார்த்ததும், சிரித்தாக்கொண்டே “என்னடா, சிவராமா, எங்கே இப்படி வந்தே? என்ன சமாசார” மென்றார்.

சிவராமன்:—“உங்களைத்தான் பார்த்தவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன்,” என்றான்.

கல்யா:—“சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாதே,” என்னை சாயந்திர வேளைவிலே எங்கேடா பார்க்க வந்தே. விஷயத்தைச் சொல்லு,” என்றார்.

சிவரா:—“உங்க ஆபீஸிலே, ஏதோ வேலை காலவிரகுக்குன்னு கேள்விப்பட்டேன். சாயந்திர வேளைவிலே உங்களுக்கு, ஒழித்து இருக்குமே. பார்த்தவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன்,” என்றான்.

சுந்தரி:—“நானும், சிவராமனைப் பற்றித்தான் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தேன். நீங்கள் ஆபீஸிற்குப் போய்விட்ட பிறகு தான் சிவராமன் ஞாபகம் வந்தது. நீங்கள் சாப்பிடுவதற்கு முன்னாலேயே, அவன் பிணைக்கு வந்துவிட்டுப் போய்விட்டான். நாளைக் காலம்பர அவனிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி உங்களைப் பார்க்கச் சொல்லலாமென்று இருந்தேன். அவனே வந்து விட்டான்” என்றான்.

கல்யா:—“சரி, என்னாலே முடிந்ததைச் செய்கிறேன். நன்றாக ஒழுங்கா வேலை பார்க்கவேண்டும். நாளைக்கு நன்றாக டிராஸ் பண்ணிக்கொண்டு, ஒரு அப்ளிகேஷன் எழுதிக்கொண்டு வா. என்னாலே ஆனவரையில் பார்க்கிறேன்” என்றார்.

சிவராமன் போனதும், “சிவராமன் தங்கமான பையன். பரீட்சை பால் பண்ணி மூன்று வருஷம் ஆய்விட்டதாம். அம்மாவும் பிள்ளையும் ரொம்ப கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு இருக்கா. நீங்க கட்டாயம் இந்த வேலையை அவனுக்குப் பண்ணி வைக்கவேண்டும். அவனுக்கு வேலை ஆய்விட்டது என்றால் அவா கஷ்டமே விடிந்து விடும். ஏழைகள் சந்தோஷப் பட்டு ஆசிரீவாதம் பண்ணினா கம்ப குழந்தை நன்னாயிருப்பான்,” என்று சுந்தரி சொன்னாள்.

(தொடரும்.)

அதிருப்தி

(P. N. வைத்தியநாதசுவாமி, B. SC.,)

அதிருப்தி! இதுதான் வாழ்க்கைக்கு ஜீவகாடி; இதிலிருந்ததான் வெற்றிமேல் வெற்றி; இதிலிருந்ததான் புதிய ஊக்கம்; இதிலிருந்ததான் வாழ்க்கையின் உயர்வு; இதிலிருந்ததான் புகழ்.

அதிருப்தியில் பேராசை முதலிய பேய் குணங்கள் கலக்கலாகாது. அதிருப்தி கொண்டுதான் வாழ்க்கைக்கடலில் இறங்குகிறான். அவன் வழி மானவிலை. இதைவாழ் அதிருப்தி கொள்கிறான். கடைசியில் அதிருப்தியின் காரணமாக கடலைக் கடத்தும் விடுகிறான். ஆனால் பேராசை மகன் இப்படியில்லை. 'அவன் கடக்கிறான் இவன் அக்கரை சேர்ந்து விட்டானே' என்று மாத்திரம்; மனம் வெந்து வாடுகிறான். இவன் கடலில் இறங்கவேயில்லை; தூனிடும் இரங்கப் போவதில்லை; இவன் அழிவு இத்தோடுதான்.

அதிருப்தியின் அரிய பெருமையை பழைய சரித்திரங்களும் விளக்கும். குறிப்பிட்ட அரசர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஏதோ சில நாடுகளைப் பிடித்தனர். இத்தோடு அவர்கள் மனம் திருப்தி கொண்டது. வேறு நாடுகளை நாடவில்லை. இதற்கு மாறாக அவர்களிடம் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்குமாயில் என்ன நடத்திருக்கும்? பெரும் சாம்ராஜ்யங்கட்கு சக்கரவர்த்தியாக வந்திருப்பார்கள். அவர்கள் புகழ் உலகில் படர்ந்து வளர்ந்திருக்கும். இதேபோல் தான் உன்நாட்டு விஷயங்களிலும். ஏதோ சில கண்மைகளை பொதுஜனங்கட்கு அரசன் செய்து விடுகிறான். இத்தடன் அவன் மனது திருப்தி அடைகிறது. ஆனால் இதற்கு மேலாக கண்மைகள் மக்கட்குக் கிடைப்பதில்லை. அரசன் மனதில் அதிருப்தி தோன்றி யிருந்ததென்று வைத்துக் கொள்வோம். இன்னும் எவ்வளவோ கண்மைகள் கடைபெற்றிருக்கும்; இன்பக்கடலில் எல்லோரும் குளித்திருப்பார்கள்.

இன்னும் பாருங்கள். முன்னணிக்கு வரும் நாடுகள் எவை? அதிருப்தி கொண்டவைகளே. (அதிருப்தி கொண்டு-அதாவது பேராசைகொண்டு அயலான் மீது போர் தொடுப்பதல்ல). தங்கள் நாட்டில் இந்திரத சீர்திருத்தங்கள் வரவில்லையே; தங்கள் நாட்டில் இந்திரத விளைபொருள்களில்லையே, தங்கள் நாட்டில் இந்திரத தூல்களில்லையே!—இவ்வாறெல்லாம் அதிருப்தி கொண்ட நாடுகளே எதிர்காலத்தில் இன்னும் சிறப்புற்று விளங்கும். இதற்கு மாறாக பூரணதிருப்தி கொண்ட நாடுகளைக் கவனிப்போம். அவைகளை சோம்பல் பற்றுகின்றன; கடைசியில் சோர்ந்தும் சாய்கின்றன.

ஏன் இன்று கமது இந்தியாவையே எடுத்துக் கொள்வோம். ஆங்கிலேயர்கள் கம்முடன் இரு துற்றாண்டாக இருந்தவர்கள் தான்; இன்று அவர்கள் ஆட்சி கமக்கு அவசியத்தான்; இதுசமயம் அவர்கள் இல்லாவிட்டால் வேறொரு அன்னியன் கம்மைப் பிடித்த இன்னும் தும்சிப்பான்தான்—ஆனால் இதை யெல்லாம் கண்டு திருப்தி அடைந்த விடுவதா! அன்னையைப் பிணைத்திருக்கும் விலக்குகள் என்னவது? அவன் கண்ணீரை யார் தடைப்பது? மற்ற்நாட்டு எழில் மங்கைகளைப்போல் இந்தியமாதம் அழகு சொட்ட

வினாயாடி வரவேண்டாமா? ஏதோ அவர்க்கு காட்டும் பிச்சை சுதந்திரத்தில் காம் திருப்தி யடையலாமா! அதிருப்தி யன்றோ அவசியம் வேண்டும்!

வாழ்க்கையில் எடுத்துக் கொள்வோம். ஏதோ ஒரு சிறிய உத்தியோகம் கிடைத்து விட்டது; கொஞ்சம் சொந்தமுண்டு.—இத்துடன் மகனின் மனம் சாந்தி யடையலாமா? அது அவனின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலுமா! மற்றவர்களைப் பார்; எவ்வளவு செல்வாக்கோடு இருக்கிறார்கள்! இதைக்கண்டு அவன் அதிருப்தி கொள்ளவேண்டும்; ஆனால் இது பொருமையாக மாறக்கூடாது.

பெரிய முதலாளி; அவனிடம் சிறு குமாஸ்தாவாக ஒருவன் தேருகிறான். அவன் மனதிலும் அதிருப்தி உலவவேண்டும். சே! இதென்ன வேலை? காரும் கம் ஐஜமானிப்போல் உயரவேண்டும். அதற்கென்ன சரியான வழி? இன்றிருந்து அதைக் கவனிப்போம். இவ் வேலையில் அதிருப்தி யடைவோம். கம் ஐஜமானிப்போல் வர கல்வழியில் முயற்சிப்போம். அப்பொழுதொரு ஊக்கம் பிறக்கிறது; அவனது வாழ்க்கை உயர்கிறது.

வீட்டிலுள்ள மகளைக் கவனிப்போம். இன்றோர்வித கரி சமைத்து காதுனுக்கு இடுகிறான். அவளும் சந்தோஷமாக சாப்பிடுகிறாள். இதைக் கண்ட அவன் பூரணதிருப்தி கொண்டுவிடக் கூடாது. குறிப்பிட்ட இந்தக் கரியை இப்படி சமைத்திருக்கக்கூடாது; காளைக்காகட்டும் இந்த மாதிரி சமைத்து வைப்போம்.—இவ்வாறு அவன் மனதிலோர் அதிருப்தி இடம் பெறவேண்டும். இல்லையேல் அவன் மனதில் அதிகமாக அன்பு வளர இடமில்லை.

தெருவில் சுற்றிவரும் சோம்பேறிக்கும் அதிருப்தி அவசியம். ஏதோ இம்மாதிரி கம காலம் கடக்கிறதென்று அவன் எண்ணி விடக்கூடாது. இவ்வித வாழ்க்கை துணியும் கூடாதென்று அவன் அதிருப்தி கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதே அவன் வாழ்க்கை உயரும்.

கடவுளை வணங்கும் விஷயத்திலும் அதிருப்தி அவசியம். ஏதோ வருஷங்கள் பல கடுத்தவம் செய்தான்; இமயமலைச் சாரலிலிருத்தும் யோகம் பயின்று வந்தான்; பெரிய மகான்களிடமிருந்து ஆசி பெற்றிருக்கிறான்; இதெல்லாம் அவனுக்கோர் சாந்தி யளிக்கலாகாது. வெகுதூரம் கால்கடையில் பிரயாணம் செய்யவேண்டியவன்; கொஞ்சதூரம் வந்து விட்டான்; வழியிலொரு ஓயலாம்; அதன் பக்கத்திலோர் குளிர்த்த குளம்; வெயிலின் கொடுமையைப் போக்க குளிர்த்தியும். பசுவின் தாபத்தைத் தணிக்க பலவித பழங்களும் கிடைக்கும். இதை யெல்லாம் கருதி அவன் அங்கேயே தங்கி விடலாமா! அவன் கோக்கமென்ன? அவன் போய்ச் சேர வேண்டிய இடமெது! அற்ப சுகத்தில் திருப்தி கொண்டு என்றும் அழிவாத பெரும் சுகத்தை கைவிட்டு விடலாமா!

ஆனால் ஒரேவித அதிருப்தி இருக்கிறது. அதை மாத்திரம் அவட்சியஞ் செய். அதாவது—உன்னை அணையும் மனைவிக்கு எவ்வளவுதான் செய், அவன் மனம் அதிர்ச்சியே யடையும்; புருஷன் வீடு சென்ற உன் மகன், எவ்வளவுதான் கொடு, அவளும் அதிருப்தியே கொள்வான்; உன்

கோபம்

(ஏ. எம். ரஷித்.)

ஒரு காயம் பட்டு விட்டால், அதற்கு பதில் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற அமரிக்கை இழந்த சிலை—சுபாவம் இழந்த தவிக்கும் தன்மை—அது தான் கோபம்; மற்றவர்கள் செய்த தப்புக்காக, கம்மை சாமே பழி வாங்கிக் கொள்ளுவது தான் கோபப் கொள்ளுதல்; கோபம் ஒரு குட்டிப் பைத்தியம்; அதனுடன் பொருமை என்ற சைத்தானும் சேர்ந்து வாழ்க்கையைக் குறுக்கி விடுகின்றது.

அது சொத்தளிக்கும் கடல் அலைகளைப் போன்றது. அதை மிகுதுவாக அடக்கித் திருத்தினால் பயங்கரமான கொடுமைகளைச் செய்யாது; சாந்தமாக வந்து கரையில் மோதி உலகை சிப்பிகளையும் கிழிசல்களையும் தான் மோதி விட்டுப் போகும்.

இது மனிதனுடைய மனநோடு கூடவே தொடர்ந்து செல்லும் கழும் சக ஆத்திரம்; வெறி. அது தேடிப்போகும் எந்தக் காரியத்தையும் அதனுல் சாதித்து விட முடியாது. யார் மீது கோபம் உபயோகிக்கப் படுகின்றதோ அவனை விட, அந்தக் கோபத்தை வலிவலினைத் தான் அது அதிகமாகப் பாதிக்கின்றது. அங்கு, அடக்கம் இல்லாமல் கட்டுக்கு மீறின கோபத்தைப் போல் மனிதனை இவ்வளவு மிகுதத்தனமாகவும், குறையுள்ளவனாகவும் செய்வது இயற்கையில் ஒன்றுமே இல்லை.

அடிக்கடி கோபம் வந்து கொண்டிருந்தால் கடைசியில் அது ஆத்மா விலேயே ஒரு கிரந்தரெட்டை பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. மூர்க்கருணம், கொல்கிரம் இரண்டும் அவனை அலைக்க வைக்கும். அதன் பலன் கசப்பு, வெறு வெறுப்பு, வெறுப்பு, ஒரு உண்மத்த சிலை—எல்லாம் சேர்ந்து விடும். மனம் அற்பத்தனமாகி விடுகின்றது. சச்சரவு, மனப் பான்மை எல்லாம் அங்கு மீறி உத்தாட ஆரம்பிக்கின்றன. அவை பெல்லாம் ஆழப் பதித்து அவனையே ஒரு உருவில்லாமல் செய்த விடுகின்றன.

கம் கோப முகத்தை யார் கண்ணாடியில் காட்டுகின்றார்களோ அவர்கள் தான் கம் உண்மைச் சிகேதிகள். தங்கள் முகத்தைக் கழுவிக் கொள்ளும் பொழுது அநேகர் எதிரில் கண்ணாடி இருக்க விரும்புகின்றார்கள். அதனுல் என்ன பிரயோஜனமோ தெரியவில்லை. ஆனால் கோப சிலையின், இயற்கைத் தோற்றம் உருக்குலைத்து தாமதமாக இருக்கும் அன

மகளை மணந்தவன், அவனுக்கும் என்னதான் கொடு; அதிருப்பியே ஏற்படும். இதை யொத்த அதிருப்பிக்கு இங்கு இடமில்லை.

ஆக, அதிருப்பி ஓர் அரிய வரம்; பரமன் அளித்த சஞ்சீவி; இதில் பொருமையில்கூ; சோம்பல் கிடையாது; பேராசை வந்த சேராது; ஆனால் கல்ல உழைப்புண்டு; ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் தோன்றும்; வாழ்க்கையின் தீவகளை வளரும். அதிருப்பி பரவுக; காடு செழிக்கும்; கன்மை செடிசன் எங்கும் பூத்து மலர்கள் கொட்டும்.

வகுவண தோற்றத்தைப் பார்த்துக் கொண்டால் கோபத்தின் மீது எல்லா வற்ற சசப்பு உண்டாவதற்கு அது எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அடக்கி ஆனப்பட்ட கோபம் புத்திசாவித் தனந் தானே!

கோபிஷ்டனை அறிவற்ற சட்டம் அறிந்து விடுகின்றது; ஆனால் கோபிஷ்டன் கேவலம் சட்டத்தைக் கூட தெரிந்து கொள்ளுவதில்லை. ஒருவன் ஒரு தப்பு செய்து விட்டு அதை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கும் பொழுது தானே கோபம் கொள்ளுகின்றான். கோபம் எப்பொழுதும் தன்னை ஜாக் கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளுவதே இல்லை. ஆனால் அதன் பலாபலன் என்?.....அப்பா! கோபம் உண்டாகும் பொழுது ஒருவன் கொஞ்சகேரம் அதன் பலாபலன்களை நினைத்துப் பார்ப்பானா?.....இவ்வளவு மூர்ச் சல் கொண்ட கோரம் கடைசியில் எப்படி மடிக்கின்றது—வெறிபிடித்த நிலையிலிருக்கும் ஒரு குதிரையை அதன் போக்குப்படி விட்டு விட்டால் கடைசியில் அது தானே அயர்ந்து போய் விழுந்து விடுகின்றதல்லவா, அது போலத் தானே!

மனிதனே! நீ விரும்புகின்றபடி மற்றவர்களை ஆக்க முடியவில்லையே என்று கோபப்படாதே. நீ இஷ்டப்படுகின்றபடி உன்னையே ஆக்கிக் கொள்ள உன்னால் முடியவில்லையே!

கட்டுரையாளர் கவனிக்க.

கட்டுரையாளர் தாங்கள் எழுதும் கதை கட்டுரைகளைப் புக் போஸ்டில் அனுப்பும்போது, ஸ்டாம்பைக் கவரின்மீது சரியாக ஒட்டி அனுப்பவேண்டும். தபால் அதிகாரிகள் கட்டுரைகளைப் பரி சோதிப்பதற்குச் சென்கரியமாக இருக்கும்படி கவரை ஒட்டவேண் டும். 'ஆனந்த'னுக்கு வியாசம் அனுப்பும் நேயர்களில் பலர் கவரில் பாதியும் கட்டுரை யெழுதியுள்ள காகிதத்தின்மீது பாதியுமாக ஸ்டாம்பை பொட்டி அனுப்புகிறார்கள். மற்றுஞ் சிலர் கவரை மூடியும், அதன்மீது கயிற்றைக் கட்டியும் அனுப்புகிறார்கள். இது தற்போதைய தபாற் சட்டத்திற்கே விரோதமான தானையால், மேற்குறித்த விதமாகவுள்ள கவர்களுக்கு இரட்டிப்பாகத் தபாற் கட்டணம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதனால் நமக்கு கஷ்டமும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்துக் கட்டுரை யாளர் நடத்துகொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

ஈ க

(க. சிதம்பரம் பிள்ளை.)

இறங்காவத்தில் மனிதன் மறுமையாகிய அவ்வுலகத்தை அடைய வேண்டுமென்றால், இவ்வுலகத்தின் உதவி கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். ஏன்? அவ்வுலகத்துக் கதவின் தாழ்ப்பான் இவ்வுலகத்தில் இருக்கிறது. அந் தாழ்ப்பாளை இங்கு திறந்தால், அங்கு கதவு திறந்து விடும்.

அந்தத் தாழ் எது? அதுதான் ஈகை. உதவி செய்தே யாகவேண்டும் என்ற கிலையிலுள்ள ஏழைகளா யுள்ளோருக்கு தம்மால் இயன்றதை இல்லை யென்னுமல் கொடுப்பதே ஈகை யாகும்.

ஆம், அப்படிச் கொடுக்கும் குணம் மனிதனுக்கு வேண்டியதுதான்; ஆனால், அதற்குப் போதுமான அளவு செல்வம் இருக்கவேண்டுமே? இல்லை; ஈகைக் குணத்துக்குச் செல்வம் இருந்தே யாகவேண்டு மென்பதில்லை.

ஈகை என்பது கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் பொருளை வாரி வாரி இறைப்ப தென்பதல்ல, அப்படிச் செய்வதில் அர்த்தமில்லை. எவரும் தத்தம் கிலைமைக்குத் தக்கபடியுள்ள உதவிகளைப் பிறர்க்குச் செய்யலாம். ஒரு வயிற்றுச் சோறுதான் ஒருவனுக்கு உண்டென்றிருந்தாலும் அதில் ஒரு பிடி சோற்றை, இல்லையென்று இரக்குங் கதியற்ற ஏழைக்குக் கொடுக்க பணம் எதற்கு வேண்டும்? இங்கு வேண்டியதெல்லாம் மனோபக்குவம் ஒன்றுதான். *

'தருமம் தலகாக்கும் என்ஈரூர்களை; யான் எத்தனை தருமங்களில் எவ்வளவு பொருளைச் செலவிட்டிருக்கிறேன்! இன்னும் செய்து கொண்டும் வருகிறேனே; அப்பேர்ப்பட்ட என்ருத்தானே மேன்மேலும் இடை யூதகன் கேரிடுகின்றன?' என்று அதோ ஒரு பணக்கார அனுபவஸ்தர் கேட்கிறார்.

அவருடைய கேள்வி என்னவோ உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், அவர் செய்வது தருமமல்ல; தன்னுடைய பணத்தின் பெருமையை தருமம் என்ற பெயரால் வெளியாருக்கு விளம்பரப்படுத்திக் காட்டுகிறார் என்பது மட்டுந்தான்.

உண்மைக் கொடையின் இலக்கணம் என்னவென்றால்: செல்வம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அது இருந்தாற்போலவே மனமகிழ்த்து, முகமலர்ந்து, இன்சொற் கூறி, உண்மை அன்புடன் கொடுப்பதாகும். அவ்வித கொடை தக்க பயனைத் தராமற் போகாது.

மேற்சொன்ன கற்குணம் யாருக்கு இருக்கிறதோ அவர்களுடைய வரு

* இதைப்பற்றி விரிவாய் "மனிதனும் கடமைகளும்" புத்தகம் பார்க்கவும். கிடைக்கு மிடம்: "ஆனந்தபோதினி" சூபீஸ், சென்னை.

சையை கோத்தி மோட்ச உலகத்தி லிருப்பவர்கள் அவ்வுலகத்துக் கதவைத் தயாராகத் திறந்து வைப்பார்களாம்.

“இங்ஙா இடத்தும் இயைந்த அனவினல்
உள்ள இடம்போல் பெரி(து) உவந்து,—மெல்லச்
கொடையொடுபட்ட குணன்உடை மாந்தர்க்கு
அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு.”

[இங்ஙா இடத்தும்=செவ்வம் இங்ஙாமற் போனகாலத்திலும். இயைந்த அனவினல்=இயன்ற மட்டும், கொடை=சதை, பட்ட=பொருத்தின். ஆண்டைக் கதவு=மோட்சவுலகத்துக் கதவு.]

‘செவ்வம் ஒரிடத்து எப்பொழுதும் நிலையாக நிற்கக் கூடியதல்ல. அது ஆற்ற வொன்னத்தால் உண்டாகிற மேடும் மடுவும்போல் மாறிக் கொண்டே இருக்கும்’ என்கிறார்களே. அப்படி யென்றால், ஒருவன் செவ்வம் காலமும் செவ்வவந்தனாவே இருக்கிறானே, அது எப்படி?

இங்ஙை; செவ்வம் மேற்சொன்ன இயல்பை யுடையதுதான். ஆனால் ஒருவன் முற்பிறப்பில் கல்ல வினையைச் செய்திருந்தால், அவ்வினையின் பயனுக்குப் போதுமானவரையும் அவனிடத்துச் செவ்வம் இருந்தே தீரும். வினைப்பயன் குறையக் குறைய அவனிடத்துச் செவ்வமும் குறைந்து கொண்டே வரும்.

‘செவ்வம் ஒருவனிடத்திருந்து இறக்கை முளைத்துப் பறந்தபோல் விடாதே. அதைச் செவ்வழித்தால்தானே குறையும்? குறைந்த போகும் வகையிலுள்ள செவ்வின்னங்களைச் சுருக்கி விடுவோம். துன்பத்தால் மிக வருத்தம் ஒருவனுக்குக் கூட ஒரு காகம் கொடாமல் அதை கன்றாக இறக்கிப் பிடித்திக் கொள்வோமே. கமக்கு வேண்டிய செவ்வுகளினும் சிங்களம் காட்டுவோம். பின் அது எப்படி கம்மிடத்துக் குறையும்?’

அங்ஙனமன்று; வறுமையால் துன்பப்படும் ஏழைகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வதிலும், தனக்கு வேண்டிய சவுகரியங்களைச் செய்து கொள்வதிலும் செவ்வம் குறைந்த போகாது. ஊற்றுதீர் இறைக்க இறைக்க கார்த்து பெருகுதல்போல, அவ்வித கற்செய்கைகளி லிருந்தெல்லாம் அது மென்மேலும் பெருகத்தான் செய்யும்.

ஆனால், செவ்வத்தை என்னதான் இறக்கிப் பிடித்திருந்தாலும் வினைப்பயன் குறையும் காலத்து அது எப்படியும் பறக்கத்தான் செய்யும். அதற்கு வேண்டிய காரணங்களும் அப்பொழுது எதிர்பாராமலே வந்து கொள்ளும். எனவே, செவ்வத்தை அது உள்ள பொழுதே இயன்ற மட்டும் தானும் உபயோகித்துப் பிறர்க்கும் உதவி செய்தல் வேண்டும் என்பது கருத்தாம்.

“கடுக்குற்றத் தற்சேர்த்தார் துன்பம் துடையார்,
கொடுத்துத்தான் தயப்பினும் சுண்டுங்கால் சுண்டும்,
இடுக்குற்றப் பற்றினும் கிங்லாது செவ்வம்,
விடுக்கும் வினைஉலகத்தக் கால்.”

[கடுக்குற்றத் தற்சேர்த்தார்=ஏழ்மையினால் கடுங்கி தன்னைச் சேர்ந்த வர்களது. தயப்பினும்=அனுபவித்தாலும், சுண்டுங்கால் சுண்டும்=

பெருகுங் காலத்துப் பெருகும். விடுக்கும் வினை உலர்த்தகால்—முற்பிறப்பில் செய்துவிட்ட அச் சுவியனை முடியுங்காலத்து.]

பணமாத்நிலும் ஆண்பணை, பெண்பணை என்ற இரண்டு பிரிவு உண்டு. பெண்பணை காய்க்கும், ஆண்பணை காய்க்காது.

பணியின் இனங்காக்கு துக்குக்காய் என்ற பெயர். அதனால் இருக்கும் துக்கையாவரும் உண்பது வழக்கம். அது சில கோய்களைக் கூட மாற்றும் என்று வியத்திய கிபுணர்கன் சொல்கிறார்கள். பணம் பழத்தை யோ ஏழைமக்கள் பலர் உண்டு பசியாற்றிக் கொள்வீன்றனர்.

அவ்வித பணமாம் ஒரு ஊர் கடுவில் இருந்து, அதைச் சுற்றிலும் மேடையும் சட்டப்பெற்றிருந்தால், எத்தனையோ மக்கள் அங்கு வந்து, அதன் துக்கையும் பழத்தையும் எடுத்தி, அம்மேடைமேல் இருந்து, உண்டு மகிழ்ந்து பசியாற்றிக் கொள்வர்.

ஆனால், ஒரு ஆண்பணையினிடத்திருந்து அவ்வித கருணைகளை எப்படி எதிர்பார்க்கலாம்? அதிலும் அது, உயிர் சீர்க்கிய உடலத்தை இடுங்காடாடிய கடுகாட்டில் நிந்துமேயானால், அதனால் ஏழை மக்களுக்கு என்ன பயன்?

பரோபகாரிகள் மேற்சொன்ன பெண்பணைக்கு ஒப்பாவர். கொழுந்த பணம் படைத்தவர்களா யிருந்தும் கைக்குணம் இல்லாதவர் மேற் சொன்ன ஆண்பணைக்கு சிகராவர்.

“கடுகாட்டு வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபணை அன்னர் பவர்க்கச் வாழ்வார்;
குடிகொழுத்தக் கண்ணும் கொடுத்தண்ணு மாக்கள்
இடுகாட்டின் ஏற்றைப் பணை.”

[வேதிகை=நிண்ணை. படு=பொருத்திய. மாக்கள்=பருத்தறியில்வாத லிலக்குக்கு ஒப்பானவர்.]

வாத்தியங்களில் வைத்து ஒசை மிகப் பொருத்தியது முரசு வாத்தியம். அதைவிட முழக்கம் வாய்த்தது இடி முழக்கம்; முரசின் ஒசை ஒரு காதம்—அதாவது ஏழரை நாழிகைதூரம் வரையில் கேட்கும். இடி முழக்கமோ ஒரு யோசனை—30 நாழிகைதூரம் வரையில் கேட்கும்.

ஆனால், இவ் விரண்டைக்காட்டிலும் மிக்க தூரம்—ஏன்? சுவர்க்கம், மத்தியம், பாநகம் ஆகிய மூன்று உலகத்தும் கேட்கக்கூடிய ஒர் ஒசை இருக்கிறது. அதனால் ‘ஏழைகளுக்கு இவர் தருமம் கொடுத்தார்’ என்று பெரியோர்கள் சொல்லும் சொல். எனவே, கொடையாளிகளுடைய புகழ் மூன்றுலகங்களிலும் பரவும் என்பது கருத்தாம்.

“கடிப்பிடு கண்முரசும் காதத்தோர் கேட்பர்;
இடித்த முழக்கிய(து) ஒர் யோசனையோர் கேட்பர்;
அடுக்கிய மூவுக்கும் கேட்டுமே சான்றோர்
கொடுத்தார் எனப்படும் சொல்,”

[கடிப்பிடு=குறுத்தடியால் அடிக்கப்படுகிற.]

நூதன மார்வாடி

(ஏ. ஆர். ராஜகோபாலன்.)

வீரமார்த்தாண்டன் திடுக்கிட்டான். இதிவிருத்த, “அரசகேசரி பின் மரணம்,” என்று பத்திரிகைகளில் வந்த சங்கதியை, முகமூடி கம்பலே பிழியென்றும், அவன் ‘அரசகேசரியும், வீரமார்த்தாண்டனும் ஒருவரே’ என்னும் அவனுடைய எண்ணத்தை மாற்றவில்லை யென்பதையும் தெரிந்து கொண்டான். பிறகு,

வீர:—முகமூடியே! நாம் ஒருவருக்கொருவர் அதிகமாக விசாரித்துக் கொள்வதற்கு முன் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முகமூடி உருவத்தின் பின்னால் மறைந்திருக்கும் உருவம் யாரா விருந்தாலும் சரி; இது வரையில் அவர் செய்திருக்கும் குற்றங்களுக்காக அவரைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற வஞ்சத்தடன் நான் வந்திருக்கிறபடியால், நமக்குள் அதிக ‘உபயகுசு லோபரி’ வேண்டாமென்று கிணக்கிறேன்.

முகமூடி:—நல்லது! ஆனால், எல்லாக் குற்றங்களையும் பார்த்தது போல, இறையும் பார்த்திரீர்களா?”

என்று சொல்லிய வண்ணம் அவ்வறையின் கடுவில் தொங்கவிடப் பெற்றிருந்த கம்பளியை ஒரு ஓரமாக விலக்கிளுன் முகமூடி.

மறு பக்கத்தில் அரசகேசரி கண்ட காட்சி அவரைத் திடுக்கிடச் செய்தது. அங்கு சிறையைப் போன்றதொரு அறை தனியாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதனுள் பல பெண்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களுள் ராமகாதனின் மனைவியாகிய ராமாமணியும், புருஷோத்தமனின் குழந்தையும் ஒரு பக்கத்திலிருந்தார்கள். அந்தச் சிறைக்கு எதிரில் ஒரு பெரிய செருப்புக்குழி வெட்டப்பட்டிருந்தது. அங்கு இரண்டு முரட்டு மனிதர்கள் கின்றுகொண்டு அந்தக்குழியை மேலும் மேலும் எரிய விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதிலிருந்து டிளம்பிவந்த புனையானது கேர்ளதிரே சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பெண்களின் மூக்குகளிலும், கண்களிலும் ஏற அவர்களுக்கு அப்போது சித்திரவதையாக இருந்தது.

அங்கு அடைப்பட்டிருந்தவர்களின் மனோ நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணிய வீரமார்த்தாண்டனின் கோபம் உச்ச நிலைக்கேறியது.

ஆனால் ஒரு விஷயத்திற்காக வீரமார்த்தாண்டன் பதறாமலிருந்தான்! ஏனெனில், அங்கே மனோன்மணியை அவன் காணவில்லை! அப்பொழுது,

முகமூடி:—அரசகேசரியே! இவர்களுக்காக இங்கே நான் தனி சரகம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறேன். இவர்கள் பிறகுடைய தவறின் மூலம், தாங்கள் துன்பமடைகிறீர்கள்.....”

அதற்குள் அரசகேசரி இடைமறுத்து, “உன்னால் அசியாயமாகக் கெடுக்கப்பட்டவர்களின் பரபங்களுக்காக இவர்கள்—கேவலம் ஸ்திரீகள்—துன்பமடைகிறார்கள். கீ, பல மனிதர்களை ஏமாற்றி அவர்களின் உயிர்களுையே அடமானமாகப் பெற்று, உன் பணத்தை அவர்களுக்குப் பதிலுக்குக் கொடுத்து, அதன் மூலம் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறாய்.—பல மனிதர்களைத் தற்கொலை செய்து கொள்ளும்படியாகச் செய்தித்த அவர்களுடைய மனைவி

களை இவரு சிறையிலடைத்திருக்கிறாய். இவர்களைப் பலவந்தப்படுத்தி இவர் களினும்—நீ சொன்னது போல—எழுதப்படும் பல கடிதங்களை, இவ் வுல கத்தில் பல பாசங்களிலிருந்து, உன் ஆட்களின் மூலம், இவர்களுடைய உறவினர்களுக்கு அனுப்புகிறாய். இவர்களால் கிடைக்கும் வரப்பத்தைக் கொண்டு நீ பிழைக்கிறாய்!.....”

முசமுடி:—பேஷ்! அப்பொழுது, நீங்கள் அதிக விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறதே?

அரசு:—ஆம்! தவிர, நீ நான் ராமகாதனைத் தற்கொலை செய்து கொள்ளும்படி செய்வித்து, அவன் தற்கொலையின் மூலம் கிடைக்கும் இன்கிழார்ஸ் பணத்தை யடைவதற்காக, அவனுடைய மனைவியான ரமா மணியை இங்குச் சிறை பிடித்து வைத்திருக்கிறாய்.

முசமுடி:—வாஸ்தவம் தான்! ஆனால் நீங்கள் இக் காரியங்களில் இவ் வளவு தூரம் தலையிட்டதற்காக நான் விசைப்படுகிறேன். நான் ஆரம்பத் திலேயே தங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கும், அதை மீறி கடந்து, என் ஆட்களிலும் பலரைக் கொன்று விட்டீர்கள். தவிர இச் செய்கை களின் மூலம், இவ் வுலகத்திலேயே பெரிய பணக்காரனாக விரும்பிய என் னைத் தடை செய்யும்படிச் செய்ய, நான் உங்களை அறமதிக்கப் போவ தில்லை.”

அரசுசேசரி இப்பொழுது, சந்தேகப்பட்டார். ஏனெனில் இக் குரலை எங்கேயோ கேட்டிருப்பதாக, அவருக்குத் தோன்றிற்று. முசமுடி மிகவும் சாமர்த்தியமாக தன் தொண்டையை மாற்றிக்கொண்டு பேசுகிறு னென்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். ஆனால் குரலைக் கண்டு பிடிக்க முடிய வில்லை.

ஆனால், முசமுடி மனிதனும் முட்டாளில்லை. அதிகமாகப் பேச்சை ஊர்த்துவதற்கு விரும்பவில்லை. அவன் கடைசியில், “இவ்வளவு தான். வீரமார்த்தாண்டரே! நாவ்கன் இறப்பதற்குத் தயார பிருக்கிறீர்களா?” என்று அதிகாரமாகவும், அகம்பாவமாகவும் கேட்டான்.

வீர:—புருஷோத்தமனையும், அவனுடைய குழந்தையையும், (நாம் ஒப் பந்தம் செய்து கொண்டபடி) விடுவித்தால், அப்பொழுது ‘நான் தயாரா பிருப்பேன்,’ என்பதை இச்சயமாக நம்பலாம். ஏனெனில் வீரமார்த்தாண் டன் சொன்ன சொல் தவற மாட்டான்.

முசமுடி:—இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அப்படிச் செய்யமுடியாது. ஏனெனில் நீங்கள், என்னிடத்தில் வசமாக மாட்டிக்கொண் டிருக்கிறீர் கன். தவிர புருஷோத்தமனின் தற்கொலையால் எனக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரப்பத்தையும் இழக்க நான் விரும்பவில்லை.”

இப்பொழுது புருஷோத்தமனின் முகம் வெளுத்தது. அவன் பயத் துடன், “ஐயா, முசமுடியே! நீங்கள் என் குழந்தையை விடுதலை செய்து விடுவதாக, வாக்குறுதி செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்களே. அதை மறந்து விட்டீர்களா!” என்று கேட்டான்.

அதற்கு முசமுடி சாவதானமாக, “ஆம்! நான் சொன்னது சிறு?ம, ஆனால், அதை நம்பிய நீ, ஒரு முட்டான் என்று கினைக்கிறேன். வீரமார்த்

தாண்டன் கூட இப்பொழுது ஏமாந்த போய் விட்டான்." என்று கூறினான்.

அப்பொழுது கதவினருகில் சந்தடி யுண்டாயிற்று. உடனே புருஷோத்தமன் திரும்பினான். ஆனால் வீரமார்த்தாண்டன் கடைக் கண்ணால் மட்டும் கவனித்தான். அப்போது வாசற்படியில் ஒரு முரட்டு மனிதன் கையில் கத்தியோடு தயாராக நின்று கொண்டிருந்தான்.

முசுமடி, அம் மனிதனுக்குச் சைகை காட்டி விட்டு, வீரமார்த்தாண்டனருக்கும் பக்கமாக செருங்கிய வண்ணம், "வீரமார்த்தாண்டரே! நான் மிகவும் விசைப்படுகிறேன். ஏனெனில் தாக்கன் இப்பொழுது தங்க ஞாயிரை இழக்கப் போகிறீர்கள்," என்று சொன்னான்.

—(0)—

10-வது அத்தியாயம்

அதிசயச் சம்பவங்கள்—முடிவு

இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டன் புருஷோத்தமன் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கண்களின் ஓரத்தினால், அம் முரட்டு மனிதன் கத்தியை ஒங்கிக்கொண்டு தன்னை செருங்கி வருவதைக் கண்டான்.

உடனே, "புருஷோத்தமா, துப்பாக்கிகள்" என்று கத்திய வண்ணம் அம்முரட்டு மனிதனின் பேரில் பாய்ந்தான். திடீரென்று வீரமார்த்தாண்டன் மேற்படி கத்திய வண்ணமாகத் தன்மீது பாய்ந்ததினால் ஆச்சரியமுற்ற முரடன் சற்று வியப்புடன் தன் கத்தியை இழை தாழ்த்தினான். ஆனால் இந்த ஒரு கொடிக்குள் வீரமார்த்தாண்டன் அம் முரடனின் கத்தி பிடித்திருந்த வலது கையைத் தன் இடது கையினால் பிடித்துக்கொண்டு—அதே சமயத்தில்—தனது வலது கையினால் அவனை முசுமடியின் பேரில் வேகமாக ஊர்த்தித் தள்ளினான். ஆனால் அதே சமயத்தில் முசுமடியும் ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கிக்கொண்டே, அம்முரடன் கோராக கிடை தடுமாறிச் சென்று—அத்தோ! பரிதாபம்!—அங்கிருந்த பெரிய கெருப்புக்குழியில் தலைதூக்க விழுந்தான்.

மறு நிமிஷம் பயங்கரமான கட்ச்சொன்று கிளம்பியது. அடுத்த நிமிஷம் கெருப்பில் தோல் வெந்தது போன்ற தொரு வாசனை வந்தது. அப்புறம் அம்முரட்டு மனிதன் குழியைவிட்டு எழுந்திருக்கவில்லை.

இப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டன் புருஷோத்தமன் எடுத்துக் கொடுத்த இரு துப்பாக்கிகளையும் கைகளில் தாங்கி, கம்பீரமாக நின்ற வண்ணம், முசுமடிடை மறித்தான்.

"உம்! கைகளை, மேலே தூக்கு. இல்லாவிட்டால் சுட்டு விடுவேன்" என்று உத்திரவிட்டான்.

சிறைச்சாலைவில் அடையப் பெற்றிருந்த பெண்கள், முரட்டு மனிதன் எதிர்பாராத விதமாக கெருப்புக்குழியில் மாண மடைத்ததைக் கண்டு, திடுக்கிட்டு அலங்கோலமாகக் கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால், முகமூடி மனிதனோ, தன் கைகளை மேலே தூக்காமல் அவன் செயமாகச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். அதே சமயத்தில் புருஷோத்தமன், “வீரமார்த்தாண்டரே! தயவு செய்து முகமூடியைக் கொல்லாதீர்கள்! அவன் கொல்லப்பட்டால் அசியாயமாக இவ்வுச் சிறைவி லிடப்பட்டிருக்கும் அனைவரும் மரண மடைவது சீச்சயம். அதற்கான உண்மைகள் முகமூடியிடம் இருக்கின்றன” என்று கூறிய வண்ணம் வீரமார்த்தாண்டனின் கைகளைப் பிடிக்க முயற்சித்தான். ஆனால் வீரமார்த்தாண்டன் புருஷோத்தமனைத் தூதர் தன்னி,

“அதெல்லாம் ஒன்றும் படக்காது. முகமூடியே! வீரமார்த்தாண்டனின் வாக்குமதியை கண்கறித்திருப்பாய். நீ சொன்ன பிரகாரம் நான், கைகளில் ஆயுத மொன்றும் இல்லாமல் இவ்விடம் வந்தேன். ஆனால் உன் வார்த்தையை நீ காப்பாற்றவில்லை. நீ இப்பொழுது, புருஷோத்தமன் குழந்தையைவிட மறக்கிறாய். ஆனால் நான்.....”

முகமூடி:—அரசதேசரியே! மேலே நீங்கள் பேசுவதற்கு முன்னால் நான் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். உங்கள் பிரியையான மனோன்மணி உங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் தயவுசெய்து என்னைச் சுடக்கூடாது. என்னை மட்டும் தாங்கள் சுட்டுவிட்டால் அப்புறம் இந்த ஜென்மத்தில் நீங்கள் மனோன்மணியை மீண்டும் காண முடியாது. ஆகவே தயவுசெய்து பதற வேண்டாம்.....உம்! மனோன்மணிக்குப் பதில் என்ன பொருளை எனக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?”

என்று பல பேச்சுக்களைப் பேசி முடிவில் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான் முகமூடி.

வீரமார்த்தாண்டனுக்குத் துக்கி வாரிப்போட்டது. இப்பொழுது தான் மனோன்மணியைப்பற்றிய ஞாபகம் அவனுக்கு வந்தது. அப்பொழுது மீண்டும் அவன் உன்னத்தில் யாதோவொரு, பயத்தோன்றியது. அவன் தன்னையு மறியாமல், “மனோன்மணி எங்கிருக்கிறான்? அவனை விடுவிப்பதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

முகமூடி:—(சிரித்த வண்ணம்) மிகவும் சாமர்த்தியத்தாடன் யோஜனை செய்யப் பட்டுக் கொண்டு வரப்பட்ட அவ்விரு துப்பாக்கிகளையும் என்னிடம் கொடுக்கவேண்டும். பிறகு வெறுங்கையுடன்,—கத்திகள் தாங்கிய என்—முாட்டு மனிதர்களுடன் சண்டையிட வேண்டும். வனெனில், வீரமார்த்தாண்டரே! நான் தங்களுடைய தேசவன்மையைக் காண விரும்புகிறேன்!—ஆனால்! நீங்கள் துப்பாக்கிகளை என்னிடம் கொடுத்தவுடனேயே, மனோன்மணி உங்கள் முன் தோன்றுவான். அதில் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.”

வீச:—தில்லை. முதலில் மனோன்மணி என் முன் தோன்றட்டும். பிறகு இங்கிருந்து வேளியே சென்று, ஒரு காக்கித்தில், ‘தான் வேளிப்புறம் சென்ற விட்டதாக எழுதிக் கொடுக்கட்டும், அக்கடிதத்தைப் பார்த்தால் நான் உடனே இவ்விரு துப்பாக்கிகளையும் உன்னிடம் கொடுத்து விடுகிறேன். இவ் விஷயத்தில் நான் பிரமாணம் செய்கிறேன்.”

முகமூடி:—பிரமாண மொன்றும் செய்யவேண்டாம். உங்கள் வார்த்தைகளை எனக்குப் போதும்.”

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு முகமூடி அறையின் ஒரு மூலைக்குச் சென்று கவற்றில் பதிப்பிக்கப் பட்டிருந்த தொரு கட்டையை யழுத்த—உடனே—கவற்றினுடன் சேர்த்தாற்போல் காணப்பட்ட இரகசிய அறை பொன்று திர்த்தது. அப்பொழுது முகமூடி, “அம்மா! தயவு செய்து வெளியே வாருங்கள். உங்களைக் காண்பதற்காக அரசகேசரி இங்கு ஆவனுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று கேவியாகக் கூறினான்.

சில சிமிடங்கள் கழிந்தன. அவ் வறையினுள்ளிருந்து மனோன்மணியின் உருவம் வெளிப் போக்தது. மனோன்மணி தட்டு தடுமாறி, அசதியினால் களைப்புற்றவன் போல், மெதுவாக கடந்து வந்தான். முகமூடி, “உம்! வீரமார்த்தாண்டரே, மனோன்மணி இப்பொழுது விடுபட்டு விட்டான்” என்றான்.

அரசகேசரி, மனோன்மணியை அன்புடன் பார்த்த வண்ணம், “பிரிய, மணி! நீ உடனே இங்கிருந்து புறப்பட்டு, பாஸ்கர விலாசிற்குச் செல். அங்கு ஜாக்கிரதையாய்ப் போய்ச் சேர்ந்த பின்னர், ஒரு காகிதத்தில், “ஜாக்கிரதையாய்ச் சேர்ந்த விட்டதாக,” எழுதியனுப்பு. நான் அதைப் பார்க்க வேண்டும்” என்றார்.

“தனக்காக அரசகேசரி தியாகம் செய்கிறார்” என்ற எண்ணம் அவன் மனதில் தோன்றியிருக்க வேண்டும்! உடனே அவன் சிலையாக நின்று, “அன்பரே! அது முடியாது! நீங்கள் என்னை முன்னமே ஏமாற்றி விட்டு இந்த ஊருக்கு வந்தீர்கள். இப்பொழுது என் விடுதலைக்காக, தங்களுயிரை இழக்கத் தயாராயிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் நானும் தங்களுடன் இறக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன். அதற்காக நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்!” என்று கூறினான்.

கெடுகேரமாக அடைத்த வைக்கப்பட்டிருந்ததாலும், அவன் மெதுவாகப் பேசினான். ஆனால் அவன் குரலில் திடகம்பிக்கையும், தைரியமும் தோன்றின.

முகமூடி:—உம்! வீரமார்த்தாண்டரே! இப்பொழுது என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

அப்பொழுது வீரமார்த்தாண்டன் மனதில் என்ன தோன்றியதோ!

அவன் உடனே தன்னிரு துப்பாக்கிகளையும் கேளாகப் பிடித்து, “முகமூடியே! நான், மனோன்மணி வெளியே சென்று காகிதம் எழுதியனுப்பினால் என்னிரு துப்பாக்கிகளையும் கொடுப்பதாகச் சொன்னேன். ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்யப் போவதில்லை யென்று இப்பொழுது கோல்லி விட்டான். ஆகையால் நானும் துப்பாக்கிகளைக் கொடுக்க முடியாது. ஆனால், தயவு செய்து இப்பொழுது நான் சொல்வதைக் கவனி. அங்குத் தீயை மேலும் மேலும் மூட்டிக் கொண்டிருக்கும் இரு முரடர்களையும் விட்டு, அந்தச் சிறைச்சாலையைத் திறக்கச் சொல்லி, அங்கிருக்கும் எல்லோரையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்! தெரிகிறதா, உம்!” என்று உத்தரவிட்டான்.

முகமூடி இப்பொழுது திடுக்கிட்டான். அவன், “ஏன், அவர்களை விட வேண்டும். அவர்கள் இந்த அகாலத்தில் எங்கே போவார்கள்?” என்றான்.

(தொடரும்.)

சித்திரபானுவூ ஐப்பசிமீ நவக்கிரக நிராயன சுத்த ஸ்புடம்

(இந்தியா ஸ்டாண்டர்ட் கடியார மணி-சென்னை கால 7-மணிக்கு)

இ.சு.	சுத்திரா ஹோரை	சூரி யன்.	சந்திர ரன்.	சுக்கிர ரன்.	புதன்	சூரு.	சுக்ர ரன்.	சனி	ராகு.
	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.	ம. ச. பா. க. பா. க.
1	139 05	179 45	269 56	176 23	167 20	89 58	171 11	49 25	128 03
2	143 21	180 44	283 55	177 01	167 42	90 02	172 24	49 21	128 00
3	147 18	181 44	297 55	177 39	168 04	90 07	173 38	49 17	127 57
4	151 14	182 44	311 49	178 17	168 47	90 10	174 52	49 14	127 54
5	155 11	183 44	325 44	178 56	169 30	90 16	176 07	49 10	127 50
6	159 07	184 43	349 10	179 36	170 11	90 19	177 22	49 06	127 47
7	203 04	185 43	352 37	180 16	170 53	90 22	178 38	49 02	127 44
8	207 00	186 43	5 34	180 56	171 34	90 26	179 53	49 59	127 41
9	210 57	187 43	18 31	181 36	172 16	90 30	181 09	48 55	127 37
10	214 54	188 43	30 56	182 15	172 57	90 33	182 24	48 52	127 34
11	218 51	189 43	43 21	182 55	173 39	90 37	183 40	48 48	127 31
12	222 47	190 43	55 30	183 35	174 20	90 40	184 55	48 45	127 28
13	226 44	191 43	67 39	184 15	175 02	90 44	186 11	48 41	127 25
14	230 40	192 44	79 40	184 54	176 01	90 46	188 03	48 38	127 22
15	234 37	193 44	91 41	185 34	177 00	90 49	188 56	48 35	128 19
16	238 33	194 44	103 23	186 13	178 17	80 50	191 10	48 32	127 15
17	242 30	195 45	116 05	186 52	179 34	90 52	192 25	48 29	127 12
18	246 26	196 45	128 36	187 31	180 51	90 53	193 39	48 26	127 09
19	250 23	197 45	141 07	188 10	182 08	90 54	194 53	48 23	127 06
20	254 19	198 46	154 18	188 49	183 25	90 54	196 04	48 20	127 03
21	258 16	199 46	167 29	189 28	184 42	90 54	197 15	48 17	126 59
22	302 12	200 47	180 46	190 07	185 59	90 54	198 29	48 14	126 56
23	306 09	201 48	194 03	190 46	187 16	90 54	199 43	48 11	126 53
24	310 05	202 48	208 09	191 25	188 11	90 54	200 57	48 08	126 50
25	314 02	203 48	222 15	192 05	190 07	90 54	202 11	48 05	126 47
26	317 58	204 49	236 34	192 44	191 41	90 44	203 25	48 01	126 44
27	321 55	205 49	250 53	193 24	193 15	90 54	204 40	47 51	126 41
28	325 51	206 50	264 59	194 03	194 48	90 54	205 54	47 56	126 38
29	329 48	207 50	279 05	194 43	196 22	90 53	207 08	47 46	126 35
30	333 45	208 51	293 16	195 22	197 56	90 52	208 22	47 42	126 32

ஆகாயக் காட்சி.

11-ம் தேதி முன் இரவு மணி 10-க்குச் சந்திரனும் ரோஹணிக்குக் கிரகணம் நேரும்.

இதர சமாதானங்கள் எம் காட்டிற்குக் காட்சிக் சூரிய காலத்தே நேருவ திவலை.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சிந்திரபாணா ஐப்பசி — கலியுகாதி 5044, சாவிவாதனம் 1865,
பசவி 1352, கொல்லமாண்டு 1118, ஹிஜரா 1361,
இங்கிலீஷ் 1942 ஐ அக்டோபர் — நவம்பர்

ஐப்பசி	அக்டோபர்	நவம்பர்	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	சனி	அவ்27-37	உத்44-25	சித்60	துவாரவி கா-22-35
2	18	ஞா	சவ22-12	திரு40-47	அ40-47ம	மகாநவமி, சாஸ்யதி பூஜை
3	19	திரு	தச16-48	அவி37-12	சித்60	பூயுத பூஜை [சுனஜ
4	20	செவ்	வகா12-35	சத35-23	மா60	விஜயதசமி, நவராத்திரி
5	21	புத	த9-35	பூர34-12	அ34-12சி	பாஸனஞான ஏகாதசி
6	22	வியா	தி7-12	உட்33-36	சித்60	பத்மராப துவாதசி
7	23	வெங்	சுத6-0	ரே34-11	அம்60	சுரிநாகம், பிரதோஷம்
8	24	சனி	06-1	அசு36-1	சித்60	சவாதி 1-ல் ரவி கா-56-57
9	25	ஞா	பிர6-37	பர39-36	சி29-36ம	விருச்சிகாயனம் கா-156
10	26	திரு	துதி9-1	சி*44-25	ம44-25 அ	ஆஸ்விஜபஞ்சம்
11	27	செவ்	திரு12-56	ரே49-48	அ49-48சி	சிந்திதை விநம், வியாதி
12	28	புத	சுத16-47	திரு55-48	சித்60	யஸ்தர், குளிக்க
13	29	வியா	பஞ்22-12	திரு60-0	மா60	
14	30	வெங்	சவ்27-35	திரு2-24	சித்60	
15	31	சனி	சுப3-0	புன9-1	சித்60	
16	1	ஞா	அ37-46	பூச15-0	சித்60	
17	2	திரு	சவ40-48	சுவி19-47	சி19-47ம	
18	3	செவ்	தச43-11	மக24-1	சித்60	
19	4	புத	வகா45-1	பூர27-0	அம்60	
20	5	வியா	து44-25	உத்28-12	ம28-12சி	
21	6	வெங்	தி42-36	அஸ்29-25	சி29-25சி	
22	7	சனி	சுத40-12	சித்28-24	ம28-24அ	
23	8	ஞா	சு36-37	சவா26-24	சி26-24ம	
24	9	திரு	பிர32-25	வி24-1	சி22-1சி	
25	10	செவ்	துதி27-36	அ20-24	சி20-24ம	
26	11	புத	திரு21-35	கே16-48	சி16-48ம	
27	12	வியா	சுத15-37	மூல12-35	சித்60	
28	13	வெங்	பஞ்9-35	பூரா8-24	சி8-24சி	
29	14	சனி	சவ்3-36	உத்4-47	சித்60	
30	15	ஞா	சுப58-12	திரு1-11	அ1-11ம	
			அ53-25	அ57-36		

		சனி	குரு
கே	6-தவா-அம்		
	8-தவா-கக்		
	17-தவா-புத	ராகு	
		குரி	அம்
			பு-ச

சுரிநாகம், கோ துவாதசி
நவராத்திரி, பிரதோ
ஷம், நாகசுதந்திரி ஸ்கா
திபரவளி பண்டிகை [அம்
சுர்வதந்திரி அமரவாயை
கார்த்திகை சுத்தம், பவிபூஜா
வியாதி யஸ்தர் குளிக்க
நாக சுதந்திரி
மரவாயை கடுதல்
ஸ்கந்த சுத்தி, பிரயாணம்
அவமாகம், வியாதி யஸ்தர்
மருத்துண்ண
அவமாகம், துவாஸ்தானம்
கடைமுடி

ஆனந்தபோதினி பாவ ஸ்புட கணனம்

ஜோதிடர்களுக்கு உற்ற தோழன்.

12 பாவங்களையும் எளிதில் ஸ்புடம் பண்ணி ஐாதகங்களைக் கணிப்பதற்கும், பல பாவ தீர்ணயங்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டிய எல்லா விவரங்களையும் அறிவதற்கும் இது பேருதவிவாக இருக்கும். ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் சாதாரண ஞானமுடையவர்களுக்கு கூட, தீப் புத்தகத்தின் உதவியைக் கொண்டு எளிதாகக் கணனங்களைச் செய்துகொள்ளலாம்.

இதன் விலை ஒன்றரை ரூபாய்தான்.

சீறு கதை உலகில் ஒரு பேரும் புரட்சி !

“ஜீவா” உயிரோவியம் தீட்டிய

“உயிரோவியத்தை, நான் ஒரே மூச்சில் படித்தேன் என்றால், அது எவ்வளவு ஸ்வாஸ்யமாகவும் இனிப்பாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவும் வேண்டுமா ?

தாய்மை என்று அசுடு தட்டாமலும் கவர்ச்சி என்று கிற்றின்ப மயமாகாமலும் காதலை எழுத்துச் சித்திரத்தில் வரைவது மிகவும் கடினமான வேலையாகும். இந்த அபூர்வமான வேலையை “ஜீவா” கையெழுத்து வாய்ந்த எழுத்தாற் திறனுடன் செய்து முடிந்திருக்கிறார் என்பது என் கருத்து.

உயிரோவியத்தை உடனே படியுங்கள் என்று நான் சிபாரிசு செய்தேன்” என்று “வெய்யம்” ஆசிரியர்-ஜி. ஏ. எ. இக்கதைக்கு எழுதிய முடிவுரையில் எழுதியிருக்கிறார்.

இதன் விலை அணு 12. (தபாற் செலவு அணு 5.)

இந்திர கவச மென்னும் சர்வ தேவதா வசியம்

(பீஜாசுடிர யந்திரங்களடங்கியது)

இதில் ஒவ்வொரு தேவதைக்கும் மூல மந்திரங்களும், பந்திரங்களும், பூஜைகளும், தண்ணீர் மந்திரத்தல், வேப்பிலை மந்திரத்தல், வீசுதி பிடித்தல், பிசாசு கிலக்கல், கழிப்புக் கழித்தல், மந்திரம் எட்டல் முதலியவைகளும், கஷத்திர் பலாபலங்களும் அவற்றிற்குச் சாத்திகளும் வெகு தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முதல் பாகமும் இரண்டாம் பாகமும் சோத்து விலை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்,

மதன கோலாகல தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து நாதபுஷ்பியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், உலக இச்சை இல்லாதவர்களும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒருவிதமான சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கும். இதுவன்றி வேறு எந்த கோவினுண்டான பலவினமும் இம்மருந்தினால் சீங்கும். இரத்த விருத்தியை யுண்டாக்கி கரம்புகளுக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், எந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டு சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களாய் தயாரிப்பப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் காண தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சிசு 1-க்கு விலை ரூபா 2.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்து சித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்பெண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைவத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் குரியனைக் கண்ட பணிபோல் சீங்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணு 4. தபாற்குலி வேறு.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்குத்தம், கசல், சீர் வடிதம், மங்கல், அந்திமாலை, பீனா, கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும் ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச்சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போடவேண்டியதில்லை.

புட்டி 1-க்கு அணு 8. தபாற்குலி வேறு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்

இந்தத் திவ்ய ஒளியுதம், விஷ சகம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினுதம் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப்போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டக்கொண்டு பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்தமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாதுகளை மாங்க் கழித்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாது விருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைத்த மூகம் வகைமமாகும்.

இம்மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

யெரியவர்கள் ஒரு அவுன்ஸ் தண்ணீர் அல்லது பசும் பாலில் 10, 12 துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7 துளிகள் வரையிலும் காலை இரவு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒரு மாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்தில் மிகை அளவு 12. தபாற் செல்வு வேறு.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி என்ற இது பல்பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல்வலி, பல்வில் சொத்தை, ஈறு வளர்ச்சி, கிருத்தல், வாய் ரணம், வாய் காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கண்ணுப்பத் துவக்கும்படிச் செய்யும். வாயில் சதா கம கம வெண்ணும் கணத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல் பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அளவு 2.

6 டப்பிகள் அளவு 10.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

அடிதவக் சீர்ப்பாக்க!!

இதில் துணியில்லையென்று நீடுபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

ஈமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒன்
வொரு குடும்பத்திலும் சதா கைவிருப்பாய்
இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது
ஆக்கிலுள்ள தமிழ் வைத்திய நியுணர்கனால்
சங்கு மதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை கான்பட
வைத்திருப்பதால் இதன்ருணம் சற்றும் குறை
யாது. தேன், சுட்டுவாய்க்காலி, செய்யான்,
பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் கிஷக்களை
இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு
கீக்கக்கடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் அக்
மடைத்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால்
இதைப்பற்றி காம் அதிகம் கூறவேண்டிய
தில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகள் அடங்கி
யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட்
1-க்கு அனா 8. தபாற் கூலி அனா 4. டவுன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

சுகநாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இலும்,
வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்றுகான் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தி
லேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக கணைச்சல், மேக
இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக
தூர்கீர், மேக வெடிப்பு, எல்லாவகைகளான வெண்ணை,
மூத்திரக் கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள்த்
தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு
ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15 நாள் பொறுத்து, மற்ருரு
முறை சாப்பிடவேண்டும்.

3-கான் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1-8-0;
மருந்து ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூண்
கிலவாற்றை தெரியப்படுத்தவும்.

சுகபேதி மாத்திரை

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரை
வைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் அக்
மாய் பேதியாகியிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும்
முறை தெரிந்துகொள்ளலாம்.

25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு விலை அனா 6.

தனலட்சுமி கம்பெனி, 6, சாயர் சென்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

காப் கியூர் என்னும் கஷய அரி

கப இருமல், திரைப்பு அல்லது மந்தகாசம், ஈயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கழை இருமல், தொண்டை யெரிச்சல், தொண்டைக் கசகாப்பு, இருமலினால் துக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் ரணியில் களைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை காது தினத்தில் இது கண்டித்துக் கோஷ்டையை வெளியில் தள்ளி என்னுய் அகியியாதி கொண்டிருந்தவரை துக் கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

ஜி. கியூர்

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்

மேக உஷ்ணத்தால் தாது செட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனாலும் ஏற்படும் கன்னோய், கிரைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த கோயின் மூலமாய் ஏற்படும். கீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச் சலும் காண்பதண்டு. இவைகளை கீங்கி கல்ல கசத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அது பல மருத்து இது. பந்தியம் கெடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1. தபாந்தலி வேறு.

மயிர் போக்கும் சோப்

இது ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. கரீரத்தில் எத்தப் பாகத்திலுமுள்ள மயிரை இந்த சோப்பின் உதவியால் பிரயாசையின்றி நெரு கலபமாப் போக்கிவிடலாம். மயிரைப் போக்கவேண்டிய இடத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தைப் பூசி, அதன்மேல் இந்த சோப்பைத் தேய்த்து ஐந்து நிமிஷம் கழித்து காதெ காட்டினாலாவது, ஒலைத் துண்டினாலாவது வழித்தால் அவ்விடத்திலுள்ள மயிர் யாவும் கழித்து போகும். அந்த இடம் பிறகு மழமழப்பாக கிருக்கும். இந்த சோப்பில் துர்காற்றம் முதலியவை

இரா. 3-சோப் கொண்ட பாச் 1-க்கு விலை ரூ. 1 0 0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டிய விடத்தில் தடவி உலர்ந்த பின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர் போய்விடும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 8.

தலைவகி கம்பேனி, செ. ரீ, லாயர் சின்னதம்மி முதலி தேகு, மதாண்

புத்திர சந்தான எண்ணெய்

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்லலாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை
எண்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகித்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் கோரிசேர்த்தால்
எண்மிகுந்தால் புழுதரித்தால் உதிரல் கெட்டா
ஒக்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் [ல்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்
கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்
துவிடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும்,
கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து கோரி
பற்றி இரத்தம் கட்டியிருப்பதாலும், கருக்குழி
மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழி

யில் வாயு பித்தம் தங்கியிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1 அல்லது 2 காசு
அளவு உண்ணலையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள்
சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழி
வயச் சுத்தப்படுத்தி, மறு மாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது
அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திக
சென்று உடைந்துபோவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெ
யில் சிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

சீதபேதி (டிசென்டரி) பவுடர்

இரத்தபேதி, சீதபேதி, சீதமும் இரத்தமும் கலந்த
பேதி, மலத்துடன் இரத்தம் வருதல், மூலக் கடுப்பு அடி
வயிற்று கோம் முதலான வியாதிகள் குழந்தைகள் முதல்
பெரியோர் வரையில் யாருக்கிருந்தாலும் 4-வேளையில் இது
அவற்றைத் தப்பாமல் தடுக்கும்.

ஒரு புட்டியின் விலை அரை 8.

குழந்தை கக்கிருமல் நிவாரணி

இம்மருத்து கக்குவானால் கஷ்டப்படும் பிள்ளைகளுக்கு
நீர் சுகிணி. இது வெகு சேர்த்தியாகவும், சுகமாகவும்,
குழந்தைகள் சாப்பிடுவதற்கு இனிப்பாக இருக்கும். இரண்டு
மூன்று நாட்களில் கக்கிருமல் கோரம் பொறுத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
வந்து சில நாளைக்குள் பூர்த்தியாக குணத்தைத் தரும். இதை உபயோ
கிக்கும் விதம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1—4—0. தபாற்சிலவு பிரத்தியேகம்.

தனதுட்கமி கம்பெனி, 6, லாபர்ஸின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்

சரமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக்கூடியதும் உண்மையான மருந்து. இதன் விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

மேகரோக நிவாரணி!

தாது விருத்திக்கு நிகரற்றது!!

எலிக்ஸ்ரைன்

மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி மலையாளத்தில் தயார் செய்தது.

பத்தியம் கிடையாது. ருசிகரமானது. இரத்த சுத்திக்கும் இரத்த விருத்திக்கும், தசை விருத்திக்கும், நாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்ந்த சஞ்சீவியாகும். கான்பட்ட வெண்ணை, வெட்டை, மேகவியாதி, துர்நீர், மூலச்சூடு, நரம்புத் தளர்ச்சி, வீரியக் குறைவு, விலக்கப் புண், விலக்கப் புற்று, மேகப் படைகள், உடம்பு ஊரல், அஜீரணம், மலச்சிக்கல், கைகால் கோவு, மயக்கம், துடிப்பு வலி, மூத்திரரோய் முதலிய எல்லாவிதமான மேக வியாதினைப் போக்கி, புத்துயிர் அளித்து இல்லற துன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்து, பெணவனத்தைத் தரும்.

இம்மருந்து வெகு பிரயாசையின்பேரில் அதிகப் பணச் செலவினாலும், அகேவதிதமான மலையாள மூலிகை உலோக வஸ்துக்களைக்கொண்டும் முறைப்படி தயார் செய்தது.

இம் மருந்தை யுட்கொண்டு, தங்கன் நிரோகத்தில் உட்கொண்டால் அகற்றலாகக். உண்மை விளங்கும். ஆண் பெண் பூவரும் சாப்பிடலாம்.

20-நாள் மருந்து 40 வேளைக்கு உபயோகிக்கக் கூடியது. பூரண குணத்துக்குப் போதுமானது. விலை ரூ. 2—4—0.

தனலட்சுமி கம்பெனி நெ. 6, ஞாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்

நூதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆணி-தப்புசாய் முதலியார்		ரு. அ.		ரு. அ.	
இயற்றியவை.		ரு. அ.		தூயரான் கதை	
ஞானசெவ்வாம்பான் 5பாகம்	9 10	பூலோக லக்ஷ்மி கதை		... 0 12	...
கற்பகச் சோலையின் அற்புதக் கொலை	... 1 4	கணகரத்தினம்		... 0 8	...
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2பாகம்	3 4	கண்டிராஜா நாடகம்		... 0 12	...
மதனும்பான் 2-பாகம்	... 3 0	நளின் சுந்தரி		... 0 10	...
லோகநாயகி	... 1 0	கம்பராமாயண வசனசங்கிரகம்		2 0	...
வினாயாட்டுச் சாமான்	... 1 6	குசேலோபாக்கியான வசனம்		1 0	...
பவனத்தீவு 2-பாகங்கள்	... 3 0	ஸ்ரீபாலன்		... 0 8	...
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	... 0 14	உதயணன்		... 0 7	...
அமராவதி 2-பாகங்கள்	... 4 0	தசகி...வன்		... 0 14	...
மஞ்சள் அறையின் மர்மம்	... 1 8	போஜு சரித்திரம்		... 0 5	...
சற்கோட்டை	... 2 0	சதானந்தர்		... 1 4	...
பூங்கோதை	... 0 10	ஜீவகன் வசனம்		... 1 0	...
வீரகாதன்	... 0 12	கர்ணன் சரிதை		... 0 12	...
கனகபூஷணம் 2-பாகமும்	... 3 8	பீஷம் விஜயம்		... 0 10	...
கமலசேகரன்	... 1 12	ஜீர்த்திசுங்கன்		... 0 8	...
தினகரசுந்தரி	... 1 0	முப்பெருந்தாசர்		... 0 10	...
சத்தின்புரிசுகசியம் 9பாகமும்	18 2	அரிச்சந்திரன் சரிதை		... 0 8	...
சத்திராபாய்	... 2 0	ஜீலக்கொடி		... 0 5	...
இராஜாமணி	... 2 0	மணவாளன்		... 0 8	...
இரத்தினபாய்	... 1 12	பரசுராமன்		... 0 8	...
மதனபூஷணம்	... 1 0	சிசுபாலன்		... 0 8	...
சுவர்ணும்பான்	... 0 12	அங்கதன்		... 0 4	...
தேவசுந்தரி	... 1 4	தசாவதாரம்		... 0 6	...
குணசுந்தரன்	... 0 12	கிருஷ்ணன் துது வசனம்		... 0 8	...
பத்மாஸனி	... 0 14	சண்டோபாக்கியானம்		... 0 6	...
ஆனந்தவிக்	... 2 0	கருணாகாரும் சத்தியவேளும்		0 8	...
யின்சார மாமவன்	... 1 8	சத்தியவசனி		0 4	...
ஆனந்தசிக்லின் அஷ்டாஸ்திகள்	1 12	விமலன்		... 0 4	...
அரகுர் துலக்ஷ்மணன்	... 2 0	கண்ணபிரான்		... 0 4	...
கைவல்லிய கவரீத வசனம்	... 1 8	செய்யுட்பாடத்திரட்டு		... 0 4	...
சகோதரவாஞ்சை	... 0 7	காலுமந்திரி கதை		... 0 4	...
		மங்களசேகரன்		... 0 6	...
		தக்கன்		... 0 6	...
		செமந்தனி		... 0 8	...
		காங்குகொடி		... 0 4	...
		மதிமோசவினக்கம்		... 1 0	...
		மெய்க்கரகலி		... 0 8	...
		மேயுத்தி கதை		... 0 8	...
		வினாகான் குரோனத்திரி		... 0 8	...
		புரோன்மணி கதை		... 0 8	...
		கோமளவல்லி கதை		... 0 8	...
		வடவல்லி கதை		... 0 8	...
		தாவிட்ட மறந்த கதை		... 0 8	...

அதே தரப்பட்டதில் மதுரைக்குள் சென்று (விஜயலட்சுமி.)

“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்

பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் திட்டவந்திய

டி.ன் 1-க்கு விலை அணு 12.

இந்ததைதல்தில் பரிமளம் எவருக்கும் இயல்புதான் யாவிக்கும். இது உட்கலை நீளமாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொழிப்பைத் தணியச் செய்யும். கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். கிரகிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். கண்களில் கீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர்வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நலமச்சல், சொறி, சொப்பு, கற்றுவழு நாற்றம், மடுகு வியாடகம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஐரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இத்தத் தைலம், பல வனமுலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைசோய், பரிசு வாய்வு, களுக்கு, புண்கள், காயங்கள், கிச்சங்கள், கொப்பளங்கள், சுட்டிகள், திருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின் விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. கோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி என்றும் இரண்டு மூன்று நிகியுங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாகத் துடிக்கும். இனம் குழந்தைகளுக்குக் காணும் கசத்திய கோய்களுக்கு இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் புட்டிகள் ஸ்திரீகளைக்காகச் செவ்வழித்து கொண்டு வருகின்றன.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருத்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணு 3. டபுள் 1-க்கு ரூ. 5.

மூலச்சம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தயால் பேட்டி 66, 167, மதராஸ்

“பிரசண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வெளிவரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

நீதிச் சிறப்பாக அரசினர், சமூக விவரம், சமஸ்திவல் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் விவரப் புடைக்கச் சிரிக்கச் செம்பும் தேரர னினால் தமாஷாகவும், ஸேஷக்கை னாகவும், விநோதமாகவும், கேலி னாகவும் வெளிவரும். ஏராளமான அழர்வ அதி விசித்திரப் படங்கள் பத்திரிகைகளை அணைக்கித்தன வரும். தேச சமூக விநோதங்களுக்கு உழைப் பது இன்றே சந்தாநாராகச் சேர முற்றுகள்.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் உலி
புப்பட உள் காடு ரூ. 3—0—0,

வெளி காடு ரூ. 3—0—0,

தனிப் பிரதி விலை அணு 1½.

குறிப்பு:—ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் மத வாரியாவத தீதரு எழுதி விவரம் தெரித்தகொள்ளவாம்.

ரவில்தே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹெக்ஸின்பாதம் புஸ்தககால்களிலும் "கதேசமித்திரன்" புஸ்தக சாலை களிலும், எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள ஏஜண்டுகளிடமும் "பிரசண்ட விகடன்" 1½ அணுவக்கு விற்ப்படும்.

ஏஜெண்டுகள் இல்லாத ஊருக்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை.

மாஸேஜர், "பிரசண்ட விகடன்" ஆபீஸ்.
கெ. 8, லாடர் சின்ன சம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்.

